

Cena
1,20 eiro

Nr. 10
(11 743)

Piektdiena, 2022. gada 4. februāris

Depozīta sistēma sākusi darbu

Visā valstī iedzīvotāji tagad var dzērienu iepakojumu nodot kādā no 1400 depozīta punktiem. Vairāki darbojas arī veikalu tīklos Kuldīgas novadā.

„Izmantojot veikala Maxima taromātu, kas atrodas autostāvlaukuma malā, tur saņemto kuponu var izmantot visos mūsu tīkla veikalos, taču ne citās tirdzniecības vietās,” saka Kuldīgas veikala vadītāja Eva Vīnerte.

Plašāka informācija: www.depozitapunkts.lv

Norāde pie plauktiem nozīmē to, ka par precēm ar Latvijas depozīta zīmi kasē tiks ieturēta papildu maksa – desmit centu.

Taromāts darbojas ar īpašu skaņu. Cilindrveida nišā ieliktā pudele vai skārdene lēni slīd dziļāk. Nekādas pogas nevajag spiest. Ja iepakojums ielikts nepareizi vai nepietiekami dziļi, cilindrs mirgo ar sarkanu gaismu.

Pēc pāris sekundēm automāts izdod kuponu, kurā redzama tā vērtība, nodoto vienību skaits un informācija, kuros veikalos to var izmantot kā maksāšanas līdzekli. Daļa veikalu ļaus kuponu apmainīt pret skaidru naudu.

SKĀRDENES, PLASTMASAS UN STIKLA PUDELES

Aptuveni puse ir automātiskie punkti jeb taromāti, bet vēl ap 700 vietās iepakojumu pieņem veikala pārdevējs. Uz šīm skārdenēm un pudelēm ir īpaša Latvijas depozīta zīme divu veidu iepakojumam: vienreiz lietojamajam un atkārtoti uzpildāmajam. Depozīta sistēmā var nodot stikla un plastmasas pudeles un skārdenes, kurās bijuši bezalkoholiskie, alkoholiskie (līdz

6%) dzērieni, tostarp visu veidu alus. Nopērkot dzērienu par ierasto cenu, pie kases tam tiek pierēķināti valsts noteikti desmit centi. Pēc iepakojuma nodošanas taromātā tiek saņemts kupons. Tajā minēto summu vēlāk veikalā var saņemt atpakaļ gan skaidrā naudā, gan norēķinoties par precī.

LĒNĀM IEPAZĪST UN JAUTĀ

Kuldīgas veikala Maxima vadītāja Eva Vīnerte: „Cilvēki sāk jauno sistēmu

iepažīt. Pagaidām vairāk jautā, kā iepakojumu nodot, kas jāievēro. Svarīgi atcerēties, ka plastmasas pudele nedrīkst būt saplacināta. Jebkuru iepakojumu nevar nodot, piemēram, nederēs piena tetrapakas, lielās nestandarta ūdens pudeles. Par taromātā nodoto klienti saņem kuponu, ko var izmantot, kad maksā par precēm veikalā vai saņem skaidrā naudā pie kases.”

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

„Arī svešumā esmu latvietis”

Kopš 26. janvāra, gleznotāja Kārla Grūbes 120. dzimšanas dienas, Kuldīgas novada muzejā noticis viņa ceturā personālizstāde. Par to parūpējies Ansis Grūbe, mākslinieka māsa Laima Grūbe dēls.

Ap 40 glezniecību, skulptūru radījis Kuldīgas novada mākslinieks Ansis Grūbe. Viņš ir dzimis 1902. gada septembrī. Kārlis ir dzimis un audzinājies Kuldīgā. Viņš ir bijis aktīvs cilvēks, kas ir veicinājis Kuldīgas kultūras attīstību. Viņš ir bijis aktīvs cilvēks, kas ir veicinājis Kuldīgas kultūras attīstību. Viņš ir bijis aktīvs cilvēks, kas ir veicinājis Kuldīgas kultūras attīstību.

Meklējiet iekšlapās!

Ģimenes ārsti par situāciju ar kovidu.

➔ 2. lpp.

Kuldīgas novada **volejbola** čempionātā vīriešiem.

➔ 6. lpp.

Kā pašvaldība **taupa** elektrību?

➔ 3. lpp.

Turlavā:

- rosība bibliotēkā;
- mednieku kluba trofejas;
- skola gaida arī Laidu bērnus.

➔ 4. lpp.

Otrdien, 8. februārī:

- Kas jauns Rendē.
- Ieskats Adatu fabrikā.
- Valsts kontroles atzinumi.
- Iedzīvotāji vērtē Latvijas Televīziju un Latvijas Radio.
- E-cigaretes: ceļš uz smēķēšanu.

9177140719750621 05

REDZĒJUMS

Atšķirīga uztvere vai tomēr netīras ietves?

Daina Tafelberga

Šoziem aktualitāšu saraksta augšgalā ir netīrītas ielas un ietves. Šajā gadsimtā arvien retākā dabas parādība – sniegs – Latvijā ieradās jau pirms vairāk nekā diviem mēnešiem. Drīz tas beigsies, varbūt vēl martā kāds cīruļputenis iegriezīsies, un it kā jau vajadzēja pie neētībām pierast. Pat visideālākā ceļu uzturēšanas dienestu darbība ziemā negarantēs to, ka pilnīgi visur, kur cilvēks iet vai brauc, vienmēr būs 100% droši. Var tikai novērst nepilnības, atrisināt situācijas, kas rada problēmas.

Šajā ziņā gan ir, ko darīt. Interesanti bija vērot diezgan atšķirīgo sniega sagādāto rūpju uztveri. No lauku ļaudīm sūdzības kaut kā netika dzirdētas. Kāda skolotāja stāstīja, ka viņai automašīnas bagāžniekā ziemā vienmēr ir lāpsta un pat smilšu maisiņš – ja nu kas. Nevaru gan iedomāties, ko tas jaunajai sievietei daudz līdzētu pieputinātā ceļā nekuriem. Tomēr, izbraucot no mājas uz darbu skolā, sirds mazliet mierīgāka. Diemžēl pilsētnieki, kuri iet kājām, brauc ar velosipēdiem (!) vai sabiedrisko transportu, nevar lāpstas un smilšu maisus iznēsāt līdzī.

Un katrā pilsētā taču ir saistošie noteikumi, lai varētu droši staigāt.

Te gan jāpiebilst, ka pilsētās daži autovadītāji braukšanas apstākļu atšķirības vispār nejut. Aizmirsuši, ka ir logu tīrāmās birstītes un lāpstiņas. Viendien stāvlaukumā gadījās novērot, ko tik neizmanto, lai nokasītu piesalušo sniegu: dokumentu mapītes, kaut kādas iepirkumu kastītes, cimdus. Tie, kam nekur nav jāsteidzas, sēž, silda auto un gaida, kad atkusīs. Tas nav ne ekoloģiski, ne ekonomiski, bet pagaidām – privāta lieta. Pateicoties Ceļu satiksmes drošības direkcijas un policijas kampaņām iepriekšējos gados, vismaz ziemas riepas tagad lielākā daļa tomēr uzliek.

Nu priekšplānā izvirzījās no sniega neatīrītie un nenokasītie ceļi, ielas un ietves. Mazi un lieli transportlīdzekļi (tostarp autobusi un kravas auto) slīdēja grāvjos, kājām-gājēji krita uz ielām un ietvēm. Meita mācās Rīgas Stradiņa universitātē un stāstīja, ka decembra sniegotajās dienās tajā apkaimē neatliekamās palīdzības mašīnas regulāri traukušās tā, it kā būtu sākušies par kovidu daudz traģiskāka infekcija. Šajā ziņā Rīga tiešām kā bēdu ieleja. Atbraukusi mājās sniega dienās Kuldīgā, meita teica: „Ko jūs te sūdzaties? Notīrīts diezgan apmierinoši!”

Un katrā pilsētā taču ir saistošie noteikumi, lai varētu droši staigāt.

ČETRI PAR VIENU

Cik liela ir kovidā izplatība? Vai ārsta praksē vajadzīgs vēl viens palīgs, kā to prasa Latvijas Lauku ģimeņu ārstu asociācija?

Vairāk slimo ar omikronu

1. Gundega Zdanovska, ģimenes ārste Alsungā un Gudeniekos:

– Cilvēki nāk uz praksi, zvana pa telefonu. Darba ir daudz, jo jāsaraksta arī slimības lapas, un visu gandrīz nespējam izdarīt. Pēdējās divās nedēļās vērojama tendence, ka ar kovidu slimo ģimenēm.

Cilvēks – situācijas ķīlnieks

2. Aigars Pūpols, ģimenes ārsts Kuldīgā un Īvandē:

– Omikrona izplatība ir liela, un tā turpina pieaugt. Vairāk slimo bērni un cilvēki darbspējīgā vecumā no 30 līdz 40 gadiem. Vecāki ļaudis pārāk daudz ar omikronu neslimo, tāpēc ka liela daļa ir sapotējusies, un tas viņus arī pasargā. Tie, kuri nav potēti, slimo smagāk. Arī potētie slimo, un tā ir zināma vilšanās, bet labā ziņa ir tā, ka kopumā viņi slimo viegli. Pēdējā laikā ar vīrusu inficē-

Izsprūk tikai retais

3. Ināra Andersone, ģimenes ārste Kuldīgā:

– Pagājušās nedēļas sākumā vairāk vai mazāk viss bija kārtībā, bet šobrīd ir 20 pacienti ar pozitīvu kovidā testu, vairāki ir kontaktpersonas, vēl no vakardienas ap 15 pacientiem gaida atbildi. Reti kurš izsprūk. Var teikt, ka tagad slimo ģimenēm. Ar vīrusu inficēties var arī vakcinētie un pat tie, kuri saņēmuši balstvakcinu, tomēr slimības gaita viņiem nav smaga.

Saslimstības likne iet augšup

3. Māra Ostašova, ģimenes ārste Skrundā un pagastā, Nīkrācē, Raņķos, Rudbāržos:

– Katru dienu ar šo vīrusu saslimušo kļūst vairāk – likne strauji iet augšup. Visvairāk ir jaunu cilvēku, arī strādājošo vidū, bet mazāk pašlaik slimo pensionāri. Šorīt jau pusastoņos zvanija pacients un saņēma, ka pašstests pozitīvs – ko darīt. Uz laboratoriju viņš tiks pēc piecām sešām dienām. Lūdzu nodot siekalu

Ļoti reti, bet ir arī tādi gadījumi, ka vienam bērnam, mātei un tēvam ir kovidā, bet otram bērnam arī atkārtots tests rāda negatīvu rezultātu. Cilvēki vairāk slimo ar omikronu nekā ar paveidu delta. Ir arī pacienti, kuri ar kovidu saslimuši atkārtoti. Ar šo vīrusu inficēti arī daudz

tas veselās ģimenes – tas tādēļ, ka ir ilgstošs kontakts, un tā var saslimt daudz ātrāk. Mēs ikdienā galā tiekam, bet ir grūti. Manā praksē slimnieki ar gripas simptomiem vēl nav novēroti – ir pa kādam citam vīrusam.

Sarežģījumus rada arī noslogojums laboratorijā, jo analīžu rezultātus nevar saņemt ātri. Tā ir organizatoriska valsts problēma, kuru testu atzīt par derīgu sertifikāta saņemšanai un kuru ne. Cilvēks savā ziņā ir situācijas ķīlnieks.

Tā ir visā valstī, un svarīgi būtu saprast, par ko katram jāatbild, jo reizēm trūkst atbilžu, kā pēc visām vadlīnijām rīkoties. Laiks jāatrod arī to pacientu apzvanīšanai, kuri slimo ar kovidu. Man svarīgi dzirdēt, kā viņš runā, cik dziļš ir klepus, kāda ir pašsajūta. Omikronam nav raksturīga ožas un garšas pazūšana. Vairāk tās ir sāpes kaklā, aizlikts deguns un galvassāpes. Temperatūras var arī nebūt. Kādam var būt arī caureja, slikta dūša, krampjveida sāpes vēderā. Vīrusu

testu, ko sūtu uz Gulbja laboratoriju. Ja tas ir pozitīvs, pieņem, ka ir saslimis ar vīrusu, un tālāk uz nazofaringālo testu jeb deguna un rīkles uztriepi nesūtu, jo laboratorijā tagad ļoti lielas rindas. Paļaujos nevis uz tiem siekalu testiem, kurus var nopirkt aptiekās, bet gan uz tiem, kurus piegādā Gulbja laboratorija.

Daudzi aizrāda, kad saku, ka nepieciešama balstvakcīna, jo, redz, potētie

vakcinēto, tomēr slimības gaita ir smagāka nepotētajiem. Man ir divi palīgi, bet vienam gan ir tikai ceturtdaļslodze, jo cilvēks strādā arī slimnīcā. Būtu labi, ja praksē strādātu vēl viens palīgs, bet, ja tas nav mediķis, darbā ļoti palīdzēt nevarētu. Diemžēl mediķu mums trūkst.

Lai diagnosticētu vīrusu, pieaugušajam varbūt pietiek ar siekalu testu, bet, lai dabūtu sertifikātu, vajag uztriepi laboratorijā. Tas arī tur izveido rindas. Apbrīnoju laboratorijā strādājošos, kā viņi tiek galā!

Jautājums par palīgu piešķiršanu ir sarežģīts. Vai tas būs medicīniski izglītots? Cik viņam varēs uzticēt konfidencialu informāciju par cilvēkiem? Ja palīgu pieņem, rodas jautājums par telpām, jo mums tās ir ierobežotas.

paveidus daudz neizdala, bet šķiet, ka divu nedēļu laikā vairāk cilvēku slimo ar omikronu.

Praksē man ir divas māsas. Viena strādā procedūru kabinetā un sagatavo pacientu kartītes nākamajai dienai, otra vairāk strādā ar recepšu medikamentiem. Nezinu, vai būtu vajadzīgs vēl viens palīgs, jo pacientu vakcinācija norit kopā ar sadarbības partneriem. Es varētu iztikt. Ja arī tāds būtu, aktuāls būtu jautājums par telpām.

taču arī slimo. Jā, bet atšķiras slimības gaita. Potētais par vīrusa esamību var pat nenojaust, jo viņam ir tikai iesnas. Nevakcinētie slimo daudz smagāk.

Man praksē ir divi palīgi. Ir teikts, ka palīgs var būt arī bez medicīniskās izglītības, bet nezinu, vai tas būtu labi. Dabūt mūsu vai feldšeri laukos nav viegli, jo nav tādu brīvu cilvēku.

Inta Jansone

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Mani iedvesmo mana pieredze un novērojumi. Viss, kas ar mani notiek, tiek pilināts traucīnā. Kad tas pilns, vienā brīdī saprotu – šis ir tik interesanti. Tad es sāku to padziļināti pētīt un pārceļt savos mākslas darbos,” saka māksliniece, agrākā kuldīdzniece Sabīne Vernere.

LABOJUMS

1. februāra Kurzemnieka rakstā *Tīras dabai: lai ādai veselīgi ievietota nepareiza arhīva fotogrāfija*. Lūdzam atvainot lasītājus un īpaši Aivu Zvirbuli.

Naktī samazina spilgtumu vai izslēdz

Kopš biržas cena elektrībai strauji kāpusi augšup, par tautību tiek domāts arī Kuldīgas novada pašvaldībā, apgaismojumam samazinot spilgtumu vai to izslēdzot.

PILSĒTĀS

Kuldīgā no vieniem naktī līdz pieciem rītā tiek samazināts spilgtums. „Pilsētā un pagastos atšķiras gājēju un transporta intensitāte,” saka būvvaldes pārstāvis Andris Megnis. „Pilsētā apgaismojums ārā netiek slēgts. Ja tā darītu, veidotos melnie punkti, un tas ziemā var būt bīstami. Kuldīgā vairākās ielās ir LED lampas, kas ieprogramētas tā, lai nakts stundās strādātu par 30%. Visos jaunajos objektos, kur ierīkojam laternas, tiek izmantoti LED ķermeņi. Tā jau ir pie Plūdoņa vidusskolas, Gravas, Dārzniecības un Meistaru ielā, tagad arī Aizputes ielā. Ir domāta apjomīgāka nomaina pret LED lampām. Vecpilsētā apgaismojums ir dzeltenīgi tumšs.”

Skruņdā taupa, daļu laternu izslēdzot, piemēram, tranzīta ielā jeb Rīgas–Liepājas šosejā tas deg tikai vienā pusē.

LAUKOS

Par kārtību pagastos skaidro izpilddirektore vietiece Agnese Buka: „Centros apgaismojums netiek izslēgts, bet tas deg samazinātā intensitātē. **Raņķos, Rudbāržos, Kabilē** šāda prakse jau ir sen. Katrā pagastā ir atšķirīgi apgaismojuma zari. Ja sistēma ļauj, noteiktās nakts stundās tiek izslēgta katra otrā lampa. Ja kāds posms vai iela ir mazāk apdzīvota, piemēram, mājas tikai vienā pusē, naktī var gaismu atslēgt.”

Padurē no vieniem naktī laternas atslēdz, viena deg pie daudzdzīvokļu mājām, jo tur ir ātruma slāpētāja valnis, un viena pie klēts. Plānots pakāpeniski tās nomainīt pret LED lampām.

Vārmē laternas tiek izslēgtas pamīšus – sistēma to ļauj.

Rumbas pagasta vadītāja Lija Šēle stāsta: „Visur apgaismojums tiek izslēgts no 1.00 līdz 5.00. Mums nopirkts jauns palaidējs, ko var ieprogramēt. Ir gaismas sensors, kas ieslēdzas, kad krēsls, tad 1.00 izslēdzas un 5.00 ieslēdzas atpakaļ. Kad aust gaisma, atkal izslēdzas. Rēķini ir šausmīgi. Pašreiz mums LED lampu nav. Kad tagad būs pirmais rēķins, tad būs redzams, kāds kurā vietā

ietaupījums. No drošības viedokļa vēl nekas nav noticis, jo zog arī apgaismojumā. Mežvaldē neskaitāmas reizes nozagta degviela no tvertņēm, un gaismas stabs ir turpat blakus.”

„**Pelču** pagasta Ābeļciemā par atslēgšanu vēl tiek domāts, jo firma, kas projektējusi, uzreiz nevarēja izdarīt, un tur ir jauns projekts. Pelču centrā apgaismojums ir atslēgts daļēji, bet sistēma īsti nestrādā, kā mums vajag,” sacīja pārvaldes vadītājs Ritvars Stepanovs.

Arī **Rendā** laternas atslēdz no 1.00 līdz 5.00. Pagasta vadītāja Kristīne Kuzmina: „Mums ar elektrīku ir sarunāts, ka viņš ieliek jaunu modemu, kas vakarā ieslēdzas, kad iestājas krēsla, un no rīta izslēdzas. Pa nakti apgaismojums izslēdzas un ieslēdzas pats – nekādu problēmu. Iedzīvotāji grib, lai kāda lampa deg, daudzi zvana, lai vismaz ik pa gabalam atstāj kādu lampu pat visu cauru nakti. Mums bijuši tādi gadi, kad pa vienu nakti zagli bijuši visur un visos pagrabos, no tā laika iedzīvotājos ir ļoti liels uztraukums.”

Kurmāles pagasta Vilgālē ir divas elektrolīnijas ar dažādiem režīmiem, Priedainē – viena. Jau

ir sakārtots tā, lai naktī visas izslēgtos no vieniem līdz pieciem. Kā stāsta pārvaldes vadītāja Dace Gūtmane, Vilgālē naktī viena laterna pie veikala tomēr deg, lai mazāka rīcības brīvība zagliem. Līdzīgi ir Priedainē, bet tas apgaismojums nav kopējā līnijā. Vēl iespējamas izmaiņas, jo šis ciems ir pie pašas Kuldīgas un daudzi strādā nakts maiņā pilsētā, tomēr vairums brauc ar automašīnām. Pagaidām sūdzības vai ierosinājumi neesot saņemti.

Snēpeles centrā iepriekš bija vecā sistēma. Pārvaldes vadītāja Aiga Bulava stāsta, ka pirmajās dienās pēc pagastu vienošanās lampas pa vienai atvienoja tā, lai deg tikai katra trešā. Tagad elektrīku ierīkojuši taimeri, kas stratēģiski svarīgās vietās automātiski visas izslēdz no vieniem līdz pieciem. Mazāk nozīmīgās pa vienai izslēdzas jau agrāk.

Turlavā darbojas trīs loki: pagasta centrā un divi Ķikuru ciematā, no kuriem viens pārbūvēts vēl nesen. Tagad apgaismojums visur ieslēdzas un izslēdzas pēc pulksteņa. Pārvaldnieks Mārcis Brantevics piebilst, ka dažviet kādu minūti agrāk vai vēlāk. Vēl nevarot aplēst, kāds būs ietaupī-

jums. Dienas kļūst garākas – arī tāpēc tiek tērēts mazāk.

Ēdolē elektrība automātiski tiek atslēgta no 23.00 līdz 5.00. **Īvandē** viena trase ir atslēgta pavisam, otrajā, kas iet uz Īvandes muižu, atstātas divas laternas, kas neslēdzas ārā. **Alsungā** no 1.00 līdz 5.00 automatizēti tiek atslēgta katra trešā lampa, bet ne visur. Tas atkarīgs no tā, cik fāžu tur pietiek: ja ir tikai viena, tad galīgu tumsu, piemēram, centrā pie bankomāta neatstājot.

Kabilē atslēgšana problēmas nesagādā, jo ielu apgaismojums izveidots 2018. gadā un no tā brīža laternas nekad pa nakti nav degušas. Jau vairākus gadus visas izslēdzas 0.30 un iedegas 5.00. **Gan Rudbāržos, gan Sieksātē** lampas izslēdz, atstājot katru otro vai trešo.

Laidos tiek izslēgts daļēji, tiek pārskatīta ievada elektrības jauda pašvaldības objektos. **Nīkrācē** no vieniem līdz pieciem izslēgta gaisma Lēnu ciemā un Vēju ielā, pašvaldības iestādēs elektroierīces uz nakti tiek atslēgtas no kontakta.

Amanda Gustovska, Daina Tāfelberga, Kristīne Ābolaņa, Inta Jansone

Nauda ceļiem trim gadiem

Apstiprināta Kuldīgas novada autoceļu fonda programma 2022.–2024. gadam.

Mērķdotācijā ceļu un ielu uzturēšanai šogad piešķirts miljons un 180 000 eiro. Izlietojuma plānā nākamajam gadam paredzēts miljons un 219 000 eiro, tai skaitā miljons un 97 000 eiro uzturēšanai un 122 000 eiro būvniecībai. Bet 2024. gadam varēs izmantot miljonu un aptuveni

258 000 eiro, tostarp miljonu un 132 000 eiro uzturēšanai, bet 126 000 eiro būvniecībai.

„Pieaugums ik gadu ir ap 40 tūkstošiem eiro,” deputātiem skaidroja domes priekšsēdes vietnieks Artis Roberts. „Bet valsts noteikusi, ka no 2025. gada naudas piešķiršanas kārtība tiks mainīta.”

Inta Jansone

Zemessargi mācīsies arī izdzīvot

Svētdien, 6. februārī, Īvandes ezera apkārtnē notiks Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljona mācības.

Zemessargi trenēsies dažādos uzdevumos ziemā. Tiks apgūtas arī izdzīvošanas iemaņas: kā iekārtot apmetni, uzcelt nojumi,

nodrošināt siltumu, iegūt dzelzi ūdeni, pagatavot ēdienu, gādāt par higiēnu apgrūtinātos apstākļos.

Netiks izmantota nekāda munīcija. Militārais transports īslaicīgi brauks pa ceļu Kuldīga–Jūrkalne, arī pa mazākas nozīmes ceļiem.

NO LIKUMSARGU IKDIENAS

leslīd barjerā, dzērumā noķer Policijas ielā

Sagatavojusi Valsts policijas pārstāve Daiga Valdmane.

No 27. janvāra līdz 2. februārim Kuldīgas iecirknī sākti četri administratīvā pārkāpuma procesi, visi saistīti ar ceļu satiksmes negadījumiem. Kopumā reģistrēti pieci negadījumi, kuros cilvēki nav cietuši. Divi saistīti ar laikpārkāpumiem un segumam neatbilstošu ātrumu. 27. janvārī vīrieša vadīta automašīna *Audi* Kurmāles pagas-

tā pēkšņi saslīdēja un nobrauca no ceļa, 29. janvārī cita vīrieša vadīta *Mercedes Benz* Kuldīgā, Piltenes ielā, saslīdēja, iebrauca aizsargbarjerā un ceļa zīmē.

Nedēļas laikā aizturēts viens dzērājsoferis. 29. janvārī kāds vīrietis ar automašīnu *Chrysler* pa Policijas ielu brauca 2,55 promiņu reibumā, turklāt viņam nebija vadītāja apliecības. Sākts kriminālprocess.

Jānis Miņins – treneris olimpiskajās spēlēs

Līdz 20. februārim ziemas olimpiskajās spēlēs Ķīnas galvaspilsētā Pekinā kā bobsleja treneris piedalās kuldīdznieks Jānis Miņins.

Šajā amatā viņš ir kopš 2011. gada, strādājis ar Slovērijas, Beļģijas, Krievijas un Polijas bobslejistiem. Tagad Jānim atbildība divtik liela, jo viņš trenē Ķīnas izlasi, kas šajās spēlēs ir mājiniece.

Pekinā kā Ķīnas komandas treneris atrodas bijušais bobslejists Jānis Miņins.

„Tāpat kā Krievijas izlasē pirms Soču spēlēm 2014. gadā, arī tagad mans šefs ir kanādietis Pjērs Lidērs, bijušais bobslejists,” saka J. Miņins. „Darba ir daudz, bet, garām ejot un novēlot veiksmi sacensībās, esmu Ķīnā sastapis arī Latvijas sportistus. Pēc tam esmu trasē, un tur jau neparunāties.” Laika apstākļi esot, kā ziemai pienākas, – ap mīnus desmit grādiem. Agrākajam bobslejistam J. Miņinam šīs olimpiskās spēles ir jau piektās.

Pekinā 11 sporta veidos startē arī 57 Latvijas sportisti.

Inta Jansone, Jāņa Miņina arhīva foto

Bibliotēku veido tās lietotājs

Tikpat radoši, kā aizvadīts iepriekšējais, sācies jauns cēliens Turlavas bibliotēkā. Par spīti koronavīrusam un citām nedienām turlavnieku lasītāre, kā arī interese par mākslu un kultūru nav mazinājusies.

PIELĀGOJĀS SITUĀCIJAI

Vadītāja Sandra Brantevica atzīst, ka darba ritmu vajadzēja pārkārtot tā, lai pakalpojumus var saņemt ikviens, kopā meklējot labāko veidu. „Bibliotēka ir tāda, kādu to vēlas lietotājs,” viņa uzsver. „Tāpēc arī turpmāk aicinu ikvienu aktīvi iesaistīties mūsu dzīves organizēšanā. Šeit vienmēr bijusi interesantu pasākumu, tikšanās un sarunu vieta. Cilvēkiem tā pietrūkst, un ļoti tiek gaidīta ierobežojumu atcelšana. Tad atpūtas vieta nesteidzīgajiem jaunajā dzīvē pie žurnālgaldiņa atkal būs piepildīta.”

LIELIEM UN MAZIEM

Iepriekšējos gados Turlavā augusi interese par *Trešā tēvadēla* e-grāmatu bibliotēku. S.Brantevica piebilst, ka termiņi grāmatu un žurnālu lasīšanai ir elastīgi. Īpaši domāts par studentiem, ar starpbibliotēku abonementu sagādājot viņiem vajadzīgo literatūru. Ļoti gaidīti vecāki, jo ir grāmatas par bērnu attīstību un labu attiecību veidošanu. Tāpat ir gana daudz interesanta

mazajiem. Tikko beidzies lasīšanas veicināšanas projekts *Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija*. Bibliotēkārē uzteic turlavnieces Gaidu Kūmu un Silvu Fabriciusu, kuras ir ilggadējas lasītājas un pieaugušo žūrijas dalībnieces. Ikviens arī šogad var kļūt par lasīšanas ekspertu un *Bērnu žūrijā* pieteikties maijā.

VAIRĀKI SIMTI

Pērn reģistrējušies 328 bibliotēkas lietotāji, tas ir, nepilni 40% iedzīvotāju. Īpašus aplausus pelnījuši čaklākie grāmatu lasītāji. No sākumskolēniem: 1. klases audzēkne Elizabete Zorģe (izlasījusi 76 grāmatas) un 3. klases skolniece Evelīna Krūmkalne (58). Pieaugušo vidū laurus plūc Faina Zaube (220), Agnese Kiškareviča (201), Zane Veigelte un Sandra Matīse (katra pa 100). Bēdīgāk ir ar skolēniem – no pusaudžu vecuma viņi grāmatas lasa mazāk.

KERAMIKA, STIKLS, METĀLS, FOTO

Šomēnes te apskatāmas trīs izstādes: keramiķes Intas Mednie-

Turlavas bibliotēkārē Sandra Brantevica ar kukaini-lampu (tobrīd izslēgtu) no stikla mākslinieces Kristīnas Sunepas-Celmiņas un metālmākslinieka Igo Celmiņa kopīgās izstādes *Ceļā*.

ces un mākslinieciskās apdares grāmatas veidotājas Ilvas Valdmanes darbi, kā arī stikla mākslinieces Kristīnas Sunepas-Celmiņas un metālmākslinieka Igo Celmiņa kopīgā ekspozīcija *Ceļā*. Bibliotēkārē novērojusi, ka apmeklētājus tās

ieinteresējušas – skatīt nākuši gan vietējie, gan apkārtnējo pagastu iedzīvotāji, braukuši arī no kaimiņu novadiem. S.Brantevicas draugu lokā, kopš viņa vada bibliotēku, ir mākslas ļaudis, tādējādi Turlavā nonāk tādas izstādes, kas nav re-

dzamas katrā pagastā. Ar ierosinājumiem bieži nākot arī pašu ļaudis.

Interesu kluba dalībnieki ir aktīvākie pasākumu apmeklētāji un iesaistās arī rīkošanā. „Pagājušajā gadā pie mums viesojās interesanta personība – sporta ārsts Visvaldis Bebrīšs, kurš vairākām dāmām palīdzējis atbrīvoties no migrēnas. Tiekoties ar fotogrāfu Vladislavu Kundziņu, esam neklātienē ceļojuši pa dažādām valstīm, priecājoties par eksotiku fotogrāfijās. Tie ir tikai daži piemēri. Aicinu tos, kuri nevar saņemt bibliotēkas apmeklējumu, – labāk vienreiz redzēt nekā simtreiz dzirdēt.”

PLAŠS PIEDĀVĀJUMS

Te tiek piedāvāts arī kopēt, drukāt, skenēt, izmantot elektronisko starpbibliotēku abonementu, datubāzes *Lursoft* laikrakstu bibliotēku, vietnes *Filmas.lv* un *Letonika.lv* (pieejamas arī attālināti). Uzziņas par konsultācijām, piemēram, par e-parakstu vai mobilo telefonu lietotnēm tiek sniegtas gan klātienē, gan attālināti. Jaunums: izlietotās baterijas varēs nodot īpašā kastē. Bibliotēku darba laikā var sazvanīt pa tālr. 25474017, var rakstīt vēstuli e-pastā: turlava.biblioteka@kuldiga.lv.

Sandras Brantevicas arhīva foto

Trofejām bagāti

Klubs Turlavas mednieks 2021. gada sezonas atklāšanā.

Klubam Turlavas mednieks bijusi veiksmīga sezona – iegūtas vairākas tādas trofejas, kādu sen nav bijis.

ČETRI VILKI

Kā stāsta kluba vadītājs Guntars Pirtnieks, nomedīti četri vilki, vairāki staltbrieži, kā arī stirnas un mežacūkas, bet tas esot ierasts guvums. Uz vilkiem iepriekš neesot gājuši, bet pēdējā laikā šī suga apkaimē savairojusies. Tādēļ organizētas speciālas ielenkuma medības ar karodziņiem visapkārt mastam. Vecie mednieki zinot stāstīt, ka tā ļoti sen neesot bijis. Lielākoties vilki ieklāduši pa vienu, diviem. Četri nomedīti vienā sezonā – tas esot daudz, jo šis meža zvērs ir diezgan manīgs. Ar vilka galvaskausu ne katrs mednieks varot lielīties. Tagad apkārtnē mežos vilki mīt, bet, par laimi, ganāmpulkiem zemnieku saimniecībās neesot uzbrukuši.

CŪCIŅAS PA MEŽU VĒL SKRIEN

Decembrī un janvārī Turlava iekļuvusi Pārtikas un veterinārā dienesta sarakstā, jo tur konstatētas ar Āfrikas cūku mēri (ĀCM) saslimušas mežacūkas. Mednieki atraduši bojāgājušas, nomedījuši vēl dzīvas, bet infekcija atklāta, aizvedot uz pārbaudi. Tomēr riska zonā pagasts nav iekļauts, jo izplatība nav liela. Te nav arī cūkkopības saimniecību, ja neskaita tās, kas pa cūciņai izaudzē savai ģimenei. Par ĀCM ierobežošanu rūpējies klubs, nomedījot ievērojamu skaitu mežacūku. Šajā sezonā – 41 jeb visu limitu. G.Pirtnieks piebilst, ka vēl jau varot Valsts meža dienesta plānus izpildīt, jo „cūciņas pa mežu skrien daudz”. Citiem klubiem tā nesokas. „Tomēr slimības sekas arī pie mums jūtamas: kādreiz gadā nomedījām 200 mežacūku, tagad – piecreiz mazāk.”

REMONTĒS NAMIŅU UN ĶERS BEBRUS

Par laika apstākļiem mednieki nesūdzas. Taču sezona rudenī aizkavējusies kovidā ierobežojumu dēļ. Arī medniekiem bija jāiziet pilns vakcinācijas kurss, lai saņemtu sertifikātu un varētu piedalīties medībās. Daži kluba biedri līdz sezonas sākumam to nav paspējuši.

Turlavnieku rosība nebeigsies. Turpināsies mednieku namiņa remonts un apkārtnes labiekārtošana. Daudz darba jau ieguldīts vasarā, tostarp talkās. Drīz klāt pavasaris, un tad jāiet talkā zemniekiem ķert bebrus: jāārda dambji, jāizliek lamas. Bebrus ķer arī gaidēs medībās. Cīņa ar šo dzīvnieku notiekot jau gadiem, un rezultāti esot, jo skaits samazinājies. Tomēr bebrī vēl ir – taisa dambjus mazajās upītēs, dīķos un novadgrāvjos, pārpludinot mežus un laukus.

Arhīva foto

Kā labāk bērnam

Šogad tiks reorganizēta Laidu pamatskola, un, iespējams, daļa laidenieku pāries uz Turlavu, jo tas mūsu novadā ir tuvākais pagasts, kurā atrodas mācību iestāde.

Kuldīgas novada dome nolēmusi pēc šī mācību gada Laidu pamatskolu slēgt – skolēnu skaits ievērojami samazinājies (pašlaik 41). Turlavas pamatskolas direktore Lāsma Veigelte stāsta, ka daži laidenieki pie viņiem mācīties brauc jau tagad. Skolēnu skaita pieaugumu prognozēt vēl ir pārāgri.

Turlavas pamatskolā no 1. līdz 9. klasei ir 72 bērni. Lauku skolai tas esot labs rādītājs. Tikko sākusies pirmklasnieku uzņemšana. „Vecākiem ir izvēle: sūtīt bērnus uz Skrundas vidusskolu, Kazdangas pamatskolu, kur arī jau mācās daži laidenieki, vai pie mums,” teic L.Veigelte. „Vai arī uz kādu Kuldīgas skolu. Iemesli ir dažādi, kāpēc Laidos skolēnu skaits samazinājās. Daži atnāca tāpēc, ka tur bija apvienotās klases, bet viņi gribēja labāk mācīties kopā ar sava vecuma bērniem. Citam vecāki brauc uz darbu Turlavā. Es iesaku vispirms papētīt, izvērtēt sava bērna vajadzības, vēlmes un izvēlēties tieši viņam labāko. Vai viņam der lielā skola, kur klasē daudz bērnu? Vai arī piemērotāka ir lauku skola ar mazām klasēm?”

Laidu pagasta Sermītes bērnudārzs kļūs par Turlavas pamatskolas filiāli, bet tā ir tikai nosaukuma maiņa. Faktiski viss turpināsies kā iepriekš: rotaļu grupiņas paliks turpat, ar bērniem strādās tās pašas skolotājas un auklītes.

Tiem, kuri pāries uz Turlavu, nokļūšana līdz skolai problēmas neradīšot. Pagasta autobuss nodots skolēnu pārvadāšanai un jau tagad uzņem bērnus arī Sermītes centrā. Laidiem ir savs autobuss, un pēc pārmaiņām tas turpinās skolēnus vest, bet vēl nav zināms, uz kuru pusi.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

SARUNA AR JUBILĀRI

Lielākais sapnis – reiz atgriezties Latvijā

Jana Mediniece jau 13 gadus dzīvo Zviedrijā, Stokholmā, un strādā uzņēmumā *Cleaner*. 9. februārī būs 55. dzimšanas diena, un viņa atzīst, ka Latvijā jubilejas svinētas visskaistāk.

Kuldīgā Jana bijusi audzinātāja bērnu dzīvoklī *Taurenītis*, strādājusi skaistumkopšanas salonā un arī kā šuvēja – šo profesiju ieguvusi Rīgas Valsts tehnikumā.

SVECĪTES SKAIPĀ

„Tagad savu gadskaitli zinu pēc mazdēliņa Marko dzimšanas dienas. Mēs abi esam Ūdensvīri, un pēc viņa gadiem viegli atcerēties arī savējos: kad man būs 55, viņam paliks pieci,” stāsta Jana.

Par svinībām šogad viņa saka: „Stokholmā dzīvojam ar vīru divatā, bērni ir Latvijā. Protams, man Zviedrijā ir arī draugi, bet, tā kā dzimšanas diena iekrīt darbdienā, tad droši vien svinības notiks

Vīrs Andrejs, dēls Mārtiņš, vedekla Sintija un Jana Mediniece 2017. gadā Stokholmā.

attālināti caur skaipu. Ar radiem, ģimeni Latvijā sarunāsim laiku – pieslēgsimies un parunāsimies. Iepriekšējo reizi arī svinēju skaipā, jo šajā laikā, kad visapkārt kovids, neiznāca satikties – viņi ekrānā redzēja, kā nopūtu kūkā svecītes.

Vienu reizi pagājušogad ar vīru bijām ciemos pie ģimenes uz Latviju, vairāk gan nav iznācis. Kādu lielāku balli jau gribas. Agrāk, kad strādāju par manikīri skaistumkopšanas salonā *Kolibri*, man bija daudzi pazīstami, labas attiecības ar kolēģiem, regulāriem klien-

tiem, tad kopā griežām rasolu, ēdām kūku un svinējām kārtīgi.”

ATCERAS KRĀŠNĀKĀS

Svētku dienā jau no rīta vīrs Andrejs sarūpē pārsteigumu – kārtīgu ziedu klēpi. Arī dēls Mārtiņš no Latvijas vienmēr at-sūtīt brangu ziedu pušķi, savukārt kolēģi pārsteidz ar dāvanu kartēm, piemēram, restorānā.

Vaicāta par īpašu reizi, Jana atceras: „Spilgti atmiņā palikusi 18. dzimšanas diena. Tad gan bija liela balle. Tika īrētas tel-

pas restorānā, bija lieli galdi ar gardiem ēdieniem, ciemos uz-aicināti visi radi, draugi un klasēsbiedri. Pēdējos gados, kopš esam Zviedrijā, lielas svinības nav bijušas. Tagad tikai paliek nostalgija no laika, kad dzīvo-jām Latvijā, – tur jubilejas bija visskaistākās, jo visi varējām satikties, nosvinēt kopā. Mamma agrāk dāvāja pašādītas zeķītes un cimdīņus. Uz apaļām jubilejām esmu saņēmusi skaistas rotaslietas piemiņai. Vēl bijušas labas, vērtīgas grāmatas.” Vienu no īpašākajām dāvanām Jana ar vīru saņēmusi sudrabkūzās, kad dēls uzdāvējis ceļojumu uz Horvāti-ju – pie Adrijas jūras izdevusies ļoti laba atpūta.

LAI BŪTU SIRDSMIERS

„Uz nākamo gadu parasti sev kaut ko novēlu vai izvirzu jau-nu mērķi, piemēram, gribētu to pavadīt ar pozitīvu enerģiju un sirdsmieru. Lielākais un tālākais sapnis ir atgriezties Latvijā – lai arī man Zviedrijā ļoti patīk, es šo valsti nesaucu par savu, kaut gan šeit cilvēki dzīvo brīvi, ir smaidīgi, priecīgi, viņos jūtams

liels miers, viņiem nav daudz ik-dienišķu problēmu. Es arī cenšos dzīvot mierīgi un smaidīgi, iedvesmojoties no tiem, kas apkārt. Latvijā cilvēki ir noguruši no problēmām – gribētu, lai tur būtu labāka dzīve, vairāk labi atalgotu darbvietu. Latvijas dzīvokli tā arī neesam pārdevuši – gaidām brīdi, kad varēsim atgriezties.”

ATPŪTA DABĀ UZLĀDĒ

Janas moto skan: „Ja tu patiesi kaut ko vēlies, negaidi, kad tas atnāks pats, – iemāci sev būt nepacietīgam!” Par iedvesmas avo-tiem viņa sauc dabu un ceļošanu: „Mums ar vīru brīvdienās patīk atpūsties dabā. Arī tagad, kad laukā ir auksti un snieg sniegs, ir labi paņemt līdzī tēju termosā un maizīti un kaut kur izbraukt. Vasarā un rudenī braucam sē-ņot – tas mums hobijs. Un sēņu šeit ir daudz – bijušas reizes, kad atbraucam mājās ar brangu baraviku ražu, ko samarinējam zie-mai. Vakaros mums prieku dod sazināšanās ar saviem mīļajiem cilvēkiem.”

Amanda Gustovska
Janas Medinieces arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Kopā trīspadsmit

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 26. janvāra līdz 2. februārim piedzimušas sešas meitenes un septiņi zēni. Vecāki izvēlējušies vārdus Rēzija, Gabriela, Keita, Kadrija, Mia, Alise, Hugo, Kurts, Martins, Kristaps, Deniels, Lūkass, Ričards.

JANVĀRĪ MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

Kuldīgas novadā

Hilda Karlštremā (1934)
Vilnis Mēness (1944)
Jautrīte Lidija Līza Dimitrijeva (1943)
Inese Gauja (1934)
Milda Šķēle (1927)
Sarmīte Zvirbule (1953)
Velga Pigeviča (1948)
Ilga Anna Zvirbule (1935)
Nadežda Golubeva (1927)
Vēra Gūtmane (1940)
Juris Odzelevičs (1949)
Severīns Freimanis (1933)

Ligita Dzalba (1958)
Ēriks Ķemlers (1944)
Alma Valtere (1939)
Jānis Ozols (1953)
Alfrēds Cīrulis (1959)
Aleksandrs Barinovs (1950)
Liesma Galla (1950)
Gunta Geca (1934)
Juris Sūna (1961)
Tamāra Ūpe (1959)
Spodra Lākina (1931)
Vladimīrs Puškarevs (1953)
Marija Oše (1943)
Jānis Teimanis (1937)

Silvija Kalviņa (1957)
Inguna Robežniece (1967)
Laimonis Abersons (1952)
Aldis Ziemeļis (1948)
Sofija Veidemane (1937)
Anna Šalkone (1925)
Maruta Tontegute (1940)
Ausma Jēkabsons (1948)
Voldemārs Spulģis (1948)
Māris Fidleris (1961)

(Sagatavots pēc
dzimstārakstu nodaļas
informācijas.)

MANAS ATZIŅAS

Šajā rubrikā mūspuses cilvēki, pabeidzot iesāktus teikumus, atklāj savas domas par dažādām vērtībām.

Nav vērts domāt, kas apbēdina

Anda Stiba, Laidu pagasta kultūras un sporta organizatore

- **Latvijā par vērtīgāko uzskatu savu ģimeni.**
- **Latvijā man nepatīk...** Par to nav vērts domāt.
- **Skrundā mani visvairāk iepriecina un nomierina pastaiga Bānīstakā.**
- **Skrundā visvairāk apbēdina...** Arī par to nav vērts domāt.
- **Mana lielākā vēlēšanās:** būt laimīgai.
- **Man darbā vissvarīgākie ir cilvēki.**
- **Ja būtu jāmaina nodarbošanās,** es kļūtu par mūku Tibetā.
- **Mans dzīves moto:** „Labāk

runāšanas sudrabs nekā klusēšanas zelts.”

- **Noderīgākā mācība:** „Uzticēties tikai sev!”
- **Es dzīvē nekad nesaku nekad.**
- **No saviem vecākiem esmu saņēmusi tikai beznosacījuma mīlestību un atklātību.**
- **Mani visvairāk iedvesmo prieks manu bērnu sejās.**
- **Pandēmijas laikā sāku rakstīt projektus, kas nav saistīti ar maniem tiešajiem darba pienākumiem.** Kļuvu par labāku sevis versiju pati savās acīs.

VIRTUVĒ

Kā apēst kaltētās sēnes?

Katrīna Spulieniece-Aišpura, uztura speciāliste

Sēņu mīļotājiem arī ziemā ir iespēja ēst sēņu zupu, mērci vai citu ēdienu. Noder ne tikai saldie, bet arī kaltētās krājumi.

Pareizi izkaltētās sēnes uzturvielu zudums ir mazs. Sēnes satur mangānu, kāliju, dzelzi, cinku, varu,

jodu un fosforu. Tajās ir daudz pantotēnskābes, B, PP un arī D vitamīna, kas vajadzīgs kaulu un zobu stiprināšanai. C vitamīna visvairāk ir baravikās un citās bekās. Kaltētās sēnes uzturvielas saglabā labāk nekā sālītas vai marinētas. Var kaltēt saulē, cepeškrāsnī, vīrs plīts uz restēm vai speciālos aparātos. Visos gadījumos tas notiek zemā temperatūrā (līdz 50 °C).

Visbiežāk kaltējam baravikas un bekas. Tās var saberzt pulverī un, piemēram, mērcei vai zupai pievienot kā garšvielu. Ja sēnes sakaltētas šķēlītēs vai gabaliņos, tās pirms lietošanas izmērcē, un ūdeni var izmantot kā šķidrums zupai, mērcei vai risoto pagatavošanai.

KALTĒTU SĒŅU ZUPA

Vajadzēs: 100 g kaltētu sēņu, 300 g kartupeļu, 3 burkānus, sīpolu, piparus un sāli, lauru lapu, krējumu.

Kā pagatavot. Kaltētās sēnes mērcē vismaz stundu. Tad liek katlā ar visu šķidrumu, pielej ūdeni atkarībā no tā, cik daudz zupas būs. Pieliek lauru lapu, piparus, sagrieztu sīpolu un vāra, lai veidojas aromātisks buljons. Burkānus sagriež rīpiņās un liek klāt. Arī kartupeļus sagriež kubiņos un liek zupā. Vāra, līdz dārzeņi gatavi. Pieber sāli un piparus.

Šādu zupu var vārīt arī ar gaļu, izmantojot buljonu vai kūpinātu gaļu. Ja viru vēlas tumīgāku, tai pieber grūbas, pavāra kopā ar sēnēm un, kad tās ir pusmīksts, pievieno dārzeņus. Pasniedz ar zaļumiem un krējumu.

KALTĒTU SĒŅU RISOTO

Vajadzēs: 25g kaltētu sēņu, piemēram, baraviku, 3 ēd.k. olīveļļas, 25 g sviesta, 1 mazu sīpolu, 300 g arborio (risoto) rīsu, 50 ml baltvīna, 1 l dārzeņu buljona, 50 g cietā siera, pētersīļu zaļumus.

Kā pagatavot. 30 minūtes sēnes izmērcē karstā ūdenī, nokāš šķidrumu un to noliek malā. Lielā pannā sakarsē sviestu un eļļu un cep smalki sagrieztus sīpolus, kamēr mīksti. Pieber rīsus un maisa, kamēr tie sāk mainīt krāsu. Tad pievieno sēnes, šķidrums, kurā tās mirkušas, un vīnu, karsē uz nelielas uguns. Kad šķidrums uzsūcies, pielej buljonu pa kausam vienā reizē un maisa, kamēr rīsi ir gatavi, bet stingri. Beigās iemaisa rīvētu cieto sieru un pētersīļus; ja vajag, pieber sāli un piparus.

VOLEJBOLS

Vīri rāda raksturu

Kārtējās spēles aizvadītas Kuldīgas novada atklātajā čempionātā volejbolā vīriešiem. „Var just, ka viņi pēc tā ir izsalkuši,” secina sporta skolas komandas treneris Jānis Jerumanis.

Pagājušajā svētdienā pirmajā spēlē Kuldīgas novada sporta skola (KNSS) ar 3:0 (25:14; 25:15; 25:16) uzvarēja Īvandes sportistus. Rezultatīvākie KNSS bija Kristers Lazutkins (astoņi punkti), Dāvis Valters un Klāvs Stebulis (pa septiņiem), Īvande – Valdis Kalns un Ivo Macpans (pa sešiem).

Dienas otrajā spēlē Īvandes volejbolistus ar 3:0 pieveica komanda *Padure/Blice*. Padurei lielākais punktu guvējs bija Gatis Abersons (14), Īvande – Inguss Melers (11) un Jānis Rutkis (septiņi).

„Ar rezultātu neesam apmierināti, bet galvenais uzdevums – savākties kopā un spēlēt – ir izpildīts,” saka V.Kalns no Īvandes vienības. „Mums visi ir apzinīgi un potējušies, spēlētāju iztrūkuma nav, bet citviet tā ir problēma. Šoreiz neizdevās servju uzņemšana, pieļāvām daudz kļūdu, arī pašam gadījās.”

Savukārt J.Jerumanis ar sporta skolas audzēkņu paveikto ir apmierināts: „Pagaidām mums ir divas uzvaras un zaudējums. Čempionātā komandas spēkos ir līdzīgas. Prieks, ka izdevās pandēmijas apstākļos turnīru noorganizēt. Pēc darba nedēļas spēlējot var atpūsties un uzlabot pašsajūtu. Ikvienu no mums šis laiks ir nogurdinājis, un sportošana nāk par labu.”

Laukumā sacenšas Kuldīgas novada sporta skolas un Īvandes volejbolisti.

Nākamās cīņas Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā) būs 6. februārī: 10.00 *Kurmāle – Īvande*, 11.15 *Kurmāle – Padure/Blice*, 12.30 *Īvande – KNSS*.

Puiši tiek finālā

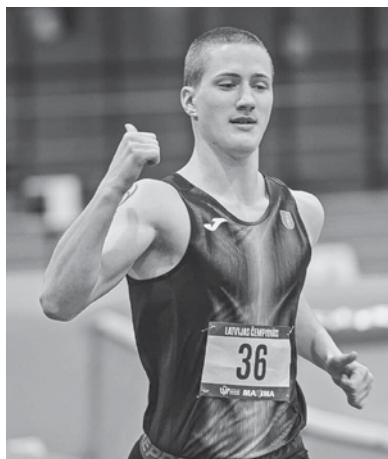
Latvijas Volejbola federācijas kausa izcīņas pēdējā grupas spēlē Kuldīgas novada sporta skolas U19 komanda ar 3:0 pieveica vienaudžus no Liepājas. Mūsējie iekļuva finālā, kas 19. un 20. februārī norisināsies Rīgā.

Vēl būs pēdējā reize

Latvijas čempionātā vīriešiem Kuldīgas komanda izbraukumā ar 0:3 piekāpās Ventpils volejbolistiem. Kuldīgai vēl atlikusi viena spēle izbraukumā – 5. februārī pret *Vecumniekiem*. Pēc tās komanda sezonu beigs, jo neiekļūst labāko četrinieka, kas cīņu turpina. Mūsējos piemeklējušas likstas: vairākiem spēlētājiem ir kovids, citiem – traumas, tāpēc svarīgākais ir sezonu pabeigt godam.

VIEGLATLĒTIKA

Teicams starts daudzciņā

Latvijas čempionātā septiņciņā Valmierā labi panākumi ir Kuldīgas novada sporta skolas treneres Ilzes Stukules audzēkņiem.

U16 grupā trešais bija Aleksandrs Vaskops ar 3184 punktiem. Rezultāti: 60 m (8,10), tāllēkšanā (4,69 m), lodes grūšanā (9,82), augstlēkšanā (1,67 m), 60 m/b (9,51), kārtslēkšanā (2,20 m), 1000 m (3:15,74). Astotais bija Roberts Gluškovs ar 2630 punktiem. Rezultāti: 60 m (8,32), tāllēkšanā (4,96 m), lodes grūšanā (11,73), augstlēkšanā (1,52 m), 60 m/b (11,38), kārtslēkšanā (1,80 m), 1000 m (3:32,94).

U20 grupā trešais bija Ādams Kesters ar 3797 punktiem. Rezultāti: 60 m (7,48), tāllēkšanā (6,32 m), lodes grūšanā (10,34), augstlēkšanā (1,62 m), 60 m/b (9,74), kārtslēkšanā (2,40 m), 1000 m (3:04,20). Piektais – Niks Maulis ar 3490 punktiem. Rezultāti: 60 m (8,12), tāllēkšanā (5,33 m), lodes grūšanā (11,32), augstlēkšanā (1,65 m), 60 m/b (9,42), kārtslēkšanā (3,50 m), 1000 m (3:42,23).

U20 grupā valsts čempionātā septiņciņā bronzas godalgu izcīnījis Kuldīgas novada sporta skolas audzēknis Ādams Kesters.

Liepājā – medaļas

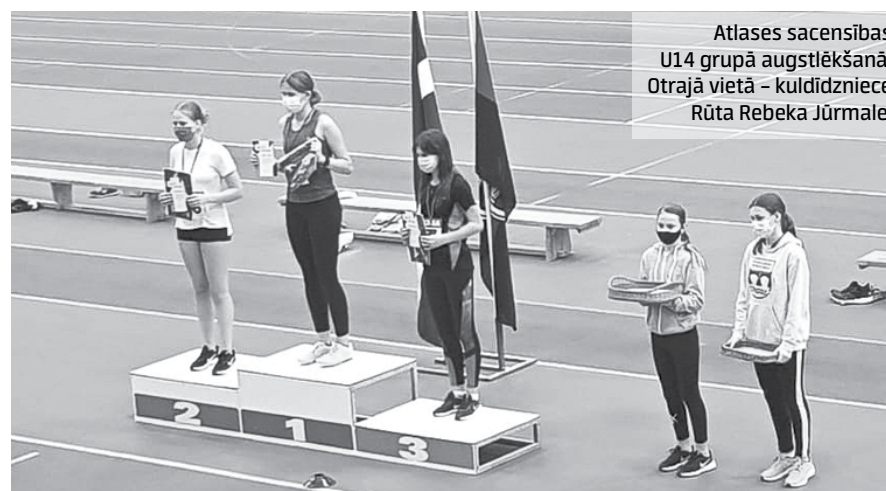
Kuldīgas jaunie vieglatlēti labus rezultātus guvuši Liepājas sporta spēļu skolas atklātajās sacensībās U16 grupai.

60 m pirmā – Beāte Buka (8,16 ir personīgais rezultāts), ceturta – Nikola Viļums (10,11).
60 m/barjerskrējienā pirmais – Aleksandrs Vaskops (9,45), trešais – Kristens (1,61 m).
Tāllēkšanā trešais – K.Viļums (5,31 m).
Lodes grūšanā pirmais – A.Vaskops (11,56), ceturtais – Aleksis Prūsis (10,84 m).

Atlasē veicas labi

Janvāra izskaņā Kuldīgā bija pulcējušies U14 grupas vieglatlēti, lai Rietumu zonas atlasē sacensībās cīnītos par ceļazīmi uz finālu 8. februārī.

60 m/barjerskrējienā pirmais – Oliveris Reboks (10,26), meitenēm ceturta – Helēna Jūrmale (12,87).
60 m otrais – Justs Skuruls (8,90), ceturtais – Marts Roberts (9,17).
300 m pirmais – O.Reboks (49,03), trešais – Dāvis Leimanis (50,86), meitenēm otrā – Ksenija Kairiša (52,25).
1000 m otrais – Daniels Hildebrants (3:28,13), meitenēm ceturta – Elza Marisa Vikstema (3:56,78).
Augstlēkšanā otrā – Rūta Rebeka Jūrmale (1,25 m).
Lodes grūšanā pirmais – D.Hildebrants (9,76 m), meitenēm trešā – Dārta Šenhofa (8,43 m).
Tāllēkšanā pirmais – J.Skuruls (4,55 m), ceturtais – Harijs Munkevics (3,88 m).
4x200 m stafetē uzvarēja Kuldīgas novada sporta skola (2:02,12; D.Hildebrants, H.Munkevics, O.Reboks, J.Skuruls); meitenēm – otrā vieta (2:10,56; Elza Ivanovska, Elza Kuzma, D.Šenhofa, K.Kairiša).

Atlasē sacensībās U14 grupā augstlēkšanā. Otrajā vietā – kuldīdzniece Rūta Rebeka Jūrmale.

BASKETBOLS

Viss turpinās

Vīru komandas cīnās par uzvaru Kuldīgas novada atklātajā basketbola čempionātā. Aizvadītas kārtējās spēles: *Alsunga* ar 68:58 pieveikusi komandu *U35+*, bet *Dēmons* ar 65:56 uzvarēja *Blici*.

SPORTA ORGANIZĀCIJA

Par sasniegumiem – balva

Janvāra sēdē Kuldīgas novada domes deputāti par izciliem sasniegumiem sportā trim vieglatlētiem piešķirusi naudas balvu. Katrs pa 100 eiro saņems Amanda Krūmiņa un Kristaps Bērziņš (abi ir Latvijas čempioni maratonā), arī Uģis Jocis (Latvijas čempionātā uzvarēja 1500 m un 5000 m).

TELPU FUTBOLS

Pašlaik priekšgalā Tukums

Turpinās Kuldīgas novada atklātais telpu futbola čempionāts. Spēļu rezultāti: *Tukums 2000 – MKM mežs – 5:2*; *Tukums 2000 – Alsunga – 8:2*. Kopvērtējuma tabulā līderos ir Tukuma komanda, otrā – Kuldīgas novada sporta skola, trešā – *Kabile*.

SPORTA KALENDĀRS

- 4.II 15.00 Kuldīgas manēžā (Dzirnavu ielā 13) – novada atklātais sacensības VIEGLATLĒTIKĀ U14 un U16 grupai.
- 5.II 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes iela 25) – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 5.II 15.00 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13) – novada atklātais čempionāts BASKETBOLĀ.
- 5.II 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts FLORBOLĀ 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Ogres vilki*.
- 6.II 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 6.II 11.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 6.II 14.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts TELPU FUTBOLĀ vīriešiem: *Nikers – Nikars*.
- 6.II 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts FLORBOLĀ 2. līgā: *Vārme – Jūrmala*.
- 8.II 12.00 Kuldīgas manēžā – Latvijas čempionāts VIEGLATLĒTIKĀ U14 grupai.
- 9.II 11.00 Kuldīgas šaha klubā (Liepājas ielā 14) – Kurzemes skolēnu sporta spēlēs ŠAHĀ 5.–9. klasei.
- 11.II 13.00, 12.II 10.00 Kuldīgas manēžā – Latvijas čempionāts VIEGLATLĒTIKĀ U18 un U20 grupai.
- 12.II 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 12.II 11.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts BASKETBOLĀ.
- 12.II 14.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 13.II 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 13.II 11.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 13.II 14.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts TELPU FUTBOLĀ vīriešiem: *Nikers – Kengaroos*.
- 13.II 16.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts BASKETBOLĀ.
- 13.II 18.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts FLORBOLĀ 2. līgā: *Vārme – NND*.
- 15.II 18.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ vīriešiem.
- 19.II 11.00 Kuldīgas hallē – Latvijas Volejbola federācijas kausa izcīņa VOLEJBOLĀ U19 grupas meitenēm.
- 19.II 19.00 Kuldīgas hallē – Latvijas čempionāts TELPU FUTBOLĀ vīriešiem: *Nikers – Nica/OtanskiMill.eu*.
- 20.II 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts VOLEJBOLĀ sievietēm.
- 20.II 11.00 Kuldīgas sporta namā – novada atklātais čempionāts BASKETBOLĀ.
- 20.II 14.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts TELPU FUTBOLĀ.
- 26.II 10.00 Kuldīgas sporta namā – novada VOLEJBOLA čempionāta fināls vīriešiem.
- 26., 27.II 10.00 Kuldīgas hallē – Latvijas komandu čempionāts GALDA TENISS.

GALDA TENISS

Mūsējiem panākumi Ķekavā

Ķekavas novada atklātajā galda tenisa čempionātā uzvarējusi kuldīdzniece Ieva Lepse. Otro vietu izcīnījusi Zane Švarce-Frīdenberga, bet par labāko starp jauniešiem atzīts Benjamins Emanuels Pupiņš. Sacensībās piedalījušies 44 sportisti.

PĀRDOD

Lēti – **GULTU**. Tālr. 29181475.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briketes (210 EUR/paleta), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (85 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar visu piegādi Kuldīgā 196 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

SIA AJG plus – sazaģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumam **MALKU**; sausu skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

KVIEŠUS. Tālr. 29568938.

BURKĀNUS. Tālr. 23375624.

PĒRK

MĀJU Kuldīgā vai tās apkārtnē. Tālr. 26012922.

DZĪVOKLI Kuldīgā. Tālr. 29531330.

GARĀŽU Kuldīgā, samaksa tūlītēja. Tālr. 22020962.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 28679476.

TRAKTORUS, piekabes. Tālr. 25357742.

MOTOCIKLU, mototehniku. Tālr. 22463820.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Cara laika **MONĒTAS**, Kuņņecova krūzes, figūriņas, vāzes, sienas šķīvjus. Tālr. 26864735.

APSVEIKUMS

Sveicam mūsu pastnieci **BRIGITU** vārda dienā!

Rendenieki

DAŽĀDI

ŠĪFERA JUMTU maiņa un remonts. Tālr. 29190120.

REMONTĒJAM dzīvokļus, siltināšanas darbi, koka karkasa montāža, jumta darbi, materiālu piegāde. Tālr. 25300993.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

Tīra **DZĪLURBUMUS**. Tālr. 29296723.

LĪDZJŪTĪBAS

Saņem, labā Zemes māte,
Vienu sirmu māmuli,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.

/T. dz./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Ārim Šalkonim ar ģimeni un mātai Dainai, mammu mūžības ceļā pavadot. Ginteru, Freimaņu, Ciņu ģimenes

Caur lietiem un puteņiem
izbrīdusi – piekususi,
Prieku, darba mīlestību
atdevusi – aizmigusi.

/V.Kokle-Līviņa./

Visdziļākā līdzjūtība Arnim Ošim, mammu mūžībā pavadot. Kuldīgas novada Sporta skola

Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.

/S.Kaldupe./

Izsakām līdzjūtību Dainai, no tēva atvadoties. Terapijas nodaļas kolektīvs

Saņem, labā Zemes māte,
Vienu sirmu māmuli,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.

/T. dz./

Skumjā brīdī esam kopā ar Dainu un piederīgajiem, māmiņu zaudējot. Ineta, Inguna, Antra, Viktors, Guntis, Antra, Anita, Aldis

Esī mūsdienīga!
www.307.lv
Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora
307.lv

Viss par reklāmu **Kurzemniekā!**
Tālrunis **63324881.**

VAJADZĪGI

Vajadzīgi **ZĀĢERI** (krūmu zāģēšanai). Naudu izmaksā piektdienās, 35 EUR/dienā! Elvis Šteinbergs. Tālr. 23202731.

IZĪRĒ

Divistabu **DZĪVOKLI**. Tālr. 26430206.

LAIKA PROGNOZE

Ziema ieiet beigu fāzē

Noslēgta janvāra laika apstākļu bilance: lai gan šķita, ka ir auksti, vidējā gaisa temperatūra bijusi krietni virs normas, jo sals strauji mijies ar atkušņiem. Februāris būs siltāks un ne tik vētrains.

2. februāris bija Sveču diena, kas minēta kā ziemas vidus. Savukārt LTV laika ziņu komentētājs Toms Bricis pēc pieredzes norāda, ka beigu fāzē ziema ieiet, tomēr aukstuma viļņi var uzņākt vēl šomēnes un arī martā. Nav precīzu prognožu, ka tā notiks arī šogad. Tomēr diez vai vēl būs tik noturīgs sals kā šajā nedēļā. Decembrī vidējā temperatūra bijusi –4,1 grāds, bet janvārī –0,9, un tas ir gandrīz par trim grādiem siltāk, nekā pieņemts pēc jaunajām normām, kas apstiprinātas pērn, ņemot vērā klimata sasilsānu. Pēdējā bargā ziema bijusi 2012. gadā, kad janvāra beigās un februāra sākumā daudzviet temperatūra bijusi ap –30. Pēdējos desmit gados tāds sals nav turējies –

bijis diezgan silti, tāpēc termometra stabiņa noslīdēšana uz brīdi līdz –10 grādiem jau šķiet liels aukstums.

Šodien tas, ko uzskatām par salu, sāks atkāpties. Līdz ar rietumu vējiem ieplūdis siltāks gaiss, ko vispirms jutīs Kurzemē. Brīvdienās D/DR vējš kļūs brāzmaināks, bieži gaidāmi nokrišņi: valsts rietumu un centrālajā daļā – lietus un slapjdraņķis, austrumos – sniegs. Gaisa temperatūra svārstīsies piecos grādos zem un virs nulles.

Austrumos sestdien un svētdien vēl neliels sals būs jūtams, bet rietumos pārsvaru gūs siltums. Viduskurzemē brīvdienās gaidāms slapjš sniegš, debesis būs apmākušās, svētdien skaidrosies. Temperatūra dienā pāris grādu virs nulles, naktī līdz –2. Nākamnedēļ kļūs siltāk. Kurzemniekiem biežāk uzspīdēs saule, tomēr būs arī nokrišņi. Upēs ūdens līmenis atkal ievērojami kāps – gaidāmi pali.

Daina Tafelberga

PĒRKAM

Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa

- Meža īpašniekiem:**
- Veicam bezmaksas konsultācijas;
 - Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
 - Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: **29150470, 67804343**
www.metsaforest.com/lv

DEMOKRĀTIJA IR GRŪTA... JO JAUZNEMAS ATBILDĪBA.

TĀPĒC VAJAG SAVU VIETU, KUR TO TRENĒT.

ATBALSTI PROJEKTU UN ĒKAS IEGĀDI ZIEDOJOT
demokratijaspartals.lv

TEĀTRA NAMS *Jūras vērti*

KASIERĪTE INFORMĒ

21. februārī plkst. 19.00
teātra izrāde

KARŠ VĒL NAV SĀCIES

Lomās: **Guna Zariņa, Gitis Ivanauskas, Aleksandrs Maļikovs**
Pie klavierēm: **Rihards Plešanovs**
Režisore: **Ļera Surkova**, producete: **Jevgēnija Šermeņeva, Katlž**

Bijetes visās "Biješu Paradīze" kasēs, kā arī www.bilesuparadize.lv
Pēc pasākuma mikroautobusa speciāltreis.

Bijetes visās "Biješu Paradīze" kasēs, kā arī www.bilesuparadize.lv
Teātra nama "Jūras vērti" kases tālr. 636 24272

2021./2022. GADA OPTIBET VIRSLĪGA

TELPU FUTBOLĀ

16. KĀRTAS SPĒLE

SESTDIEN 06.02.2022 **PILTENES ILKA JS KULDĪGĀ** PLKST. 14:00

FC NIKERS KULDĪGA VS **FK NIKARS RĪGA**

SPĒLE NOTIEK AR SKATĪTĀJU KLĀTBŪTNI

SPĒLI BŪS IESPĒJAMS VĒROT KLĀTIENĒ ZALĀJĀ REŽIMĀ, KAS NOZĪMĒ, KA SPĒLI VAR APMEKLĒT PERSONAS AR SĀDARBSPĒJĪGU VAKCINĀCIJAS VAI PĀRSLIMOŠANAS SERTIFIKĀTU, PIE IEEJAS UZRĀDĀTO KOPĀ AR PERSONU APLIECINOŠU DOKUMENTU - PASI VAI ID KARTI

FANO PAR SAVĒJIEM!

WWW.NIKERS.LV

JOKI

Es nevaru jums konkrēti pateikt, cik daudz man ir problēmu, jo matemātikas zināšanas ir viena no tām.

.....

Vai esat jau izlēmuši, kurā interneta vietnē šogad pavadīsiet savu atvaļinājumu?

Es neesmu stilists, bet domāju, ka daudziem cilvēkiem pietāvētu vairāk smadzeņu.

.....

– Kāpēc jūs vēlaties šķirties?
– Viņa speciāli pagatavoja vakariņas bez sāls, lai es domātu, ka man ir Covid-19.

VĀRDADIENAS

No 6. līdz 13. februārim

6. Dace (10 066), Dārta (1819), Dora (76)	10. Paulīne (64), Paula (3477), Jasmīna (445)
7. Nelda (208), Rihards (5013), Ričards (3750), Rišards (51)	11. Laima (2259), Laimdota (504)
8. Aldona (393), Česlavs (462)	12. Karlīna (992), Līna (653)
9. Simona (1223), Apolonija (95)	13. Malda (318), Melīta (335)
- Populārākie: **Dace un Rihards.**

Esi nodarbinātais? TEV IR IESPĒJA PILNVEIDOTIES!

PIKC Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums

ESF projekta Nr. 8.4.1.0/16/I/001

“Nodarbināto personu profesionālās kompetences pilnveide”

ietvaros piedāvā **strādājošām**, t. sk. pašnodarbinātām, personām (kā arī māmiņām bērna kopšanas atvaļinājuma laikā, ja saglabāts darba devējs) no 25 gadiem līdz neierobežotam vecumam apgūt izglītības programmas:

Programma	Iepriekšējā izglītība	Mācību ilgums	Programmas maksa*	Dalībnieka līdzmaksājums – 10% (EUR) *	Īstenošanas vieta
Automobiļu uzbūves pamati	Vidējā izglītība	90 h	360,00	36,00	Jaunpils
Individuālu koka izstrādājumu izgatavošana		80 h			Kuldīga, Jaunpils, Roja
Kravas sagatavošana pārvietošanai		152 h			Kuldīga
Remonta pamati	90 h				
Digitālās prasmes kokapstrādē	160 h				
Digitālās prasmes kokapstrādē (daļēji klātienē)	160 h				
Motora remonts	Pamatizglītība	160 h	540,00	54,00	Kuldīga
Programmavadiības (CNC) kokapstrādes darbmāšīnu operācijas		165 h	572,00	57,20	

Pieteikšanās mācībām: līdz 24. februārim mājaslapā www.macibaspieaugusajiem.lv.
Mācību grupu komplektēšana un mācību uzsākšana kursu 7. kārtā plānota 2022. gada martā–maijā.
Mācības notiek darbdienas vakaros.
Projekta mērķa grupa – strādājošie (vecumā no 25 gadiem līdz neierobežotam vecumam).

* Mācību maksu 90% apmērā sedz ES fondi un valsts, 10% ir strādājošā līdzmaksājums. Nodarbinātajiem ar maznodrošinātas vai trūcīgas personas statusu mācības ir bez maksas.

DETALIZĒTA INFORMĀCIJA PAR KURSIEM: www.kuldigastehnikums.lv.
Koordinatori: Katrīna Spuleniece-Aišpure (spuleniece.aispure@gmail.com, tālr. 26460569).

REGULĒJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Gaidīja, kad nosauks īstajā

Dace Nasteviča, rokdarbniece, muzikoloģe no Gudeniekiem:

– Ģimenē mēs viens otru pilnos vārdos nemaz nesaucām: O, Ma, Te, I, Da. Ja nosauca vārdā, tad jau kaut kas bija sastrādāts. Ļoti ilgi vārds man nepatika – šķita tāds īss, sauss, čabošs. Ilgi gaidīju, kad kāds atnāks un nosauks mani īstajā vārdā. Bet nesagaidīju. Pēc tam par to daudz vairs nedomāju. Vispār jau patika, ka manu vārdu atvasina no Dorotejas – Dieva dotās. Atklāti sakot, īsti nav, ko par to teikt. Varbūt tādas tās Daces arī ir.

Amanda Gustovska

SIA BALZA piedāvā jaunu produktu – RUF KOKSKAUDU BRIKETES

Premium klases (priedes) briketes

- Briķetes var iegādāties gan maisiņos, gan paletēs.
- Pasūtījumus pieņemam darba dienās no plkst. 9⁰⁰-17⁰⁰
- Kontaktinformācija:

Tel.: **25675298**

E-pasts: balzagramatvediba@inbox.lv

18. FEBRUĀRIS | PIKTDIENA | 19.00
LIELĀ ZĀLE

**KREMERATA
25 BALTICA
GADU
JUBILEJAS
KONCERTS**

KONCERTA ĪPAŠAIS VIESIS
Pianists **ADAMS KOSMEJA (Polija)**

BIĻETES: BILESUPARADIZE.LV INFORMĀCIJA: LIELAISDZINTARS.LV

Liēpāja

LOGI UN DURVIS Ziemas atlaides logiem **līdz 23%**

Akcija līdz 28.02.2022.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

REHAU

www.montaznieksde.lv
Tel. / fax 63323281, mob. 26179829

MONTĀŽNIEKS DE

Lasi mūs arī internetā:
www.kurzemnieks.lv

NOTIKUMI

Senākās fotogrāfijas Latvijā. **2. lpp.**

GRĀMATAS

Jaunākās: Suit villdrāns un Kuldīga. Raksti. **3., 6. lpp.**

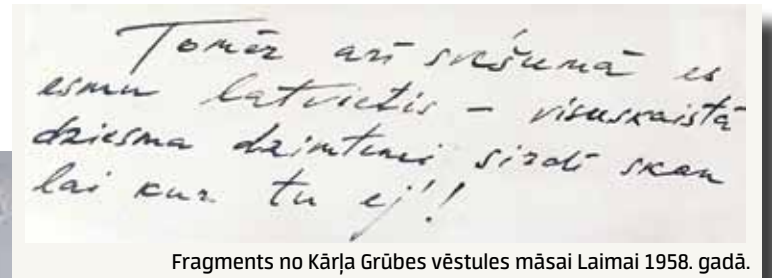
PERSONĪBA

Māksliniece un izstāžu kuratore Sabīne Vernere. **4-5. lpp.**

„Arī svešumā esmu latvietis”

Kopš 26. janvāra, gleznotāja Kārļa Grūbes 120. dzimšanas dienas, Kuldīgas novada muzejā redzama viņa ceturtā personālizstāde. Par to parūpējies Ansis Grūbe, mākslinieka māsa Laimas Grūbes dēls.

Fragments no Kārļa Grūbes vēstules mātai Laimai 1958. gadā.

Diplomdarbs, beidzot Mākslas akadēmiju. Svinīgais solījums. 1930. gads. Audekls, eļļa.

Savā uzrunā izstādes atklāšanā A.Grūbe sacīja, ka jau 1992. gada augustā, Kārlim vēl dzīvam esot, intervijā *Kurzemniekam* izteicis ieceri – sarīkot Kuldīgā onkuļa pēdējo gleznu izstādi, kas viņa daiļradei būtu kā loģisks noslēgums. „Pilsētā, kurā viņš nostrādāja līdz pat 1944. gada septembrim, kad uz mūžu nācās atstāt savu Latviju un doties svešumā, bēgot no sarkanā mēra,” sacīja A.Grūbe. Tāpēc izstādei izvēlēties nosaukumu *Atgriešanās Kuldīgā*. Tā apskatāma līdz 3. aprīlim.

K.Grūbes gleznas ir akadēmiskā realisma tradīcijās. Muzejā aplūkojamas ainavas, figurāli gleznojumi, etnogrāfiska rakstura darbi, portreti. Bijuši arī pasūtījuma darbi – Kārļa Ulmaņa, Viļa Plūdoņa, Friča Bārdas portrets. Diemžēl tie gājuši bojā, un izstādē ir atdarinājumi, kuru autore ir māksliniece Ilze Jansone.

K.Grūbe beidzis Latvijas Mākslas akadēmiju, pirmā izstāde 1934. gadā notikusi Kuldīgas Valsts ģimnāzijā Kalna ielā 19, kur gleznotājs strādājis par zīmēšanas skolotāju.

Ap 80 gleznās eļļas tehnikā bijušas redzamas Kuldīgas ieliņas, Alekšupīte, Ventas rumba utt. Viņš ir arī tagadējās V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas karoga autors.

Otrā izstāde 1972. gadā sarīkota ASV, trešā – Mencendorfa namā Rīgā 2019. gadā. Mūžībā mākslinieks aizgājis ASV 1998. gadā.

Acī pret aci ar 19. gadsimta cilvēkiem

„Tas ir veltījums mūsu atmiņas trauslumam, skaistajai, bet neuzvaramajai cīņai ar laiku un gaistošajai vēsturei, kam lemts sabirt līdz ar šo cilvēku dvēselēm,” tā par izstādi *Trauslās atmiņas. Dagerotipi, ambrotipi un ferotipi Latvijā* saka tās kuratore Lauma Lanceniece un uzsver, ka šī ir unikāla iespēja pirmo reizi vienuviet redzēt senākās fotogrāfijas Latvijā.

Rīgas Vēstures un kuģniecības muzejā (RVKM) tumšā un noslēpumainā gaisotnē izlikti seni fotouzņēmumi no visiem novadiem, taču visplašāk ar dažādām fotogrāfijām pārstāvēta Kurzeme. Līdz 8. maijam tur var aplūkot 19. gadsimta fotogrāfijas.

UZ METĀLA UN STIKLA

Šie fotouzņēmumi izskatās pavisam citādāk, nekā ierasts, jo sākotnēji tie bija uz dažādu materiālu plāksnītēm, nevis papīra. L.Lanceniece atklāj, ka tie radīti tiešā pozitīva tehnikā uz vara, stikla un dzelzs plāksnītēm: „Fotogrāfijas unikālas ar to, ka katra ir vienā eksemplārā. Tās nav reproducējamas, un tieši šīs plāksnītes atradās kamerā tajā brīdī, kad fotogrāfs attēlu uzņēma.”

Lai izveidotu izstādi, izpētīts

Izstādē – divi gandrīz identiski ferotipi no Kuldīgas novada muzeja krājuma. Abas fotogrāfijas uzņemtas 19. gadsimta otrajā pusē, un tajās redzama ģimene, par kuru nekas nav zināms.

vairāk nekā 50 Latvijas muzeju, arhīvu un bibliotēku krājums, tad senās fotogrāfijas apskatītas, un daļai bijusi vajadzīga konservācija. Kopumā atrasts 15 dagerotipi, 13 ambrotipi un 52 ferotipi, no kuriem lielākā daļa apskatāma izstādē. „Mēs ceram, ka tā vairāk cilvēku uzzinās par šādām unikālām tehnikām. Ferotipu gadījumā ir cerība, ka varbūt vecos albumos vai bēniņos šīs fotogrāfijas vēl saglabājušās,” atklāj L.Lanceniece.

PIECAS SAGLABĀTAS MŪSPUSĒ

Ferotipi ir fotogrāfijas uz dzelzs plāksnītēm, tas ir jaunākais process no senajām fototehnikām, un Latvijā tie saglabājušies visvairāk. Kuldīgas novada muzejā glabājas pieci, no kuriem divi apskatāmi izstādē. Abos redzama nezināma ģimene – visticamāk, vīrs ar sievu un divi mazuļi. „Mēs izvēlējamies tieši šos, jo tie ir divi blakuskadri. Var redzēt, ka foto-

Skats no izstādes *Trauslās atmiņas. Dagerotipi, ambrotipi un ferotipi Latvijā*.

grāfs meklējis veiksmīgāko momentu, jo tur bērniņš izkustējies, tāpēc viņš ir miglā. Parasti jau tādas fotogrāfijas nesaglabā, jo tās uzskatāmas par neveiksmīgām, bet šeit kādu iemeslu dēļ abas saglabātas, tāpēc izvēlējamies šīs,” stāsta L.Lanceniece. Senos fotouzņēmumus 2001. gadā muzejam uzdāvinājis kuldīdzniece Ārija Lodiņa no Parka ielas.

Arī pārējās trīs fotogrāfijas, kas glabājas Kuldīgas novada muzejā, redzami nezināmi cilvēki, un tām nav zināmi fotogrāfi. Attēli iegūti 1991. gadā pēc muzeja

ekspedīcijas Nīkrāces pagasta *Priednieku* mājās. L.Lanceniece stāsta, ka tie ir medaļona formāta ferotipi – nelielas, ovālas fotogrāfijas. Tās ievietotas skaistos, tipogrāfiski iespiestos paspartū vizītkartes formātā. Visu 19. gadsimta otro pusi bijusi tāda mode – izgatavot albumus ar kabatiņām, kur šādas fotogrāfijas ievietot.

Parasti tipogrāfiski iespiestos paspartū masveidā ražoja Krievijas Valstspapīru spiestuvē, kur strādāja Latvijā pazīstamais grafiķis Rihards Zariņš.

Kristīne Āboliņa

JAUNA UN TALANTĪGA

„Metināšana man patīk”

Marijas Tomčukas dzimtā puse ir Ukraina. 13 gadu vecumā viņa pārcēlusies uz Latviju, beigusi deviņas klases Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā, pēc tam tēlniecības nodaļu Jaņa Rozentāla mākslas skolā. Pašlaik Marija strādā savā darbnīcā Rīgā, taču pēc gada atsāks mācības Latvijas Mākslas akadēmijas metāla dizaina katedrā.

SĀKA AR TĒLNICĪBU

Pirmos darbus Marija radījusi Kuldīgā: „Tas bija laiks, kad sāku izziņāt sevi mākslā, saprast, kas būtu mans lauciņš. Izmēģināju gleznošanu, apmeklēju keramikas nodarbības pie Danutes Sīles. Pirmais lielais darbs bija tēlniecībā. Taču Rozentāla vidusskolā sākumā nepatika ne uzdevumi, ne pasniedzējs. Tas vienu brīdi pat lika pārdomāt, vai man tas vairs patīk. Trešajā kursā jātaisa diplomdarbs, un man pret veidošanu bija radies tāds kā riebums, tāpēc izvēlējos taisīt nevis keramikas darbu, bet metāla. Un tajā brīdī apjautu, ka tēlniecība tomēr ir mana lieta.” Gala darbu, kurā attēlots cilvēka siluets, Marija radījusi futurisma novirzienā, ko viņa raksturo kā spēli ar formām: „Šis bija kā eksperiments – sapratu, kādā virzienā tālāk darboties.”

ATSKĀRSME PAR METĀLU

Par izvēli studēt Mākslas akadēmijas metāla dizaina katedrā viņa stāsta: „Doma radās tad, kad Rozentāla skolas tēlniecības nodaļas gala darbam karkasa malas vajadzēja metināt. Izmēģinot metināšanu, apjautu, ka man tas process patīk un gribu apgūt vairāk, taču negribu aiziet no tēlnie-

cības pavisam. Tuvs draugs teica: ja gribu apgūt ko vairāk, man vajadzētu mācības turpināt metāla katedrā. Tā tur nonācu.”

ROTU IDEJAS

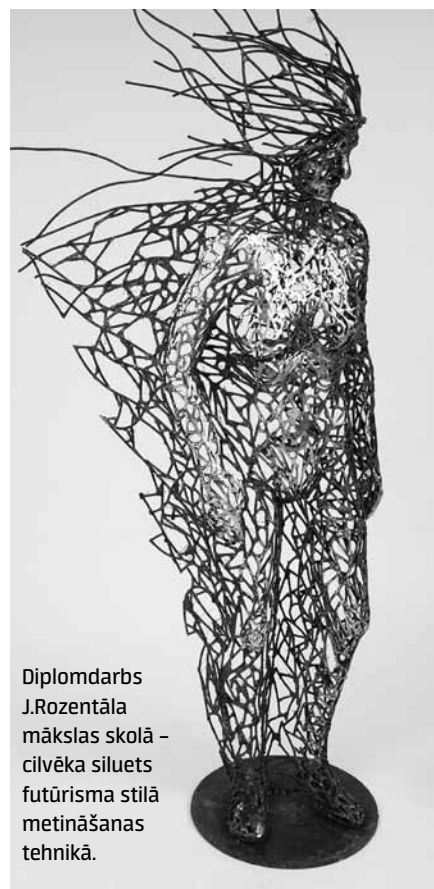
Liekot lietā pirmās prasmes darbā ar metālu, Marija kādā projektā rada un apstrādā rotas: „Dažas esmu uzdāvinājusi tuviem draugiem, citas ir atliktas maliņā un gaida valkātāju.” Rotu jau esot tik pietiekami, lai varētu sākt tirgot, un tas ir viens no viņas tuvākajiem plāniem.

SVARĪGAS ATBILDES

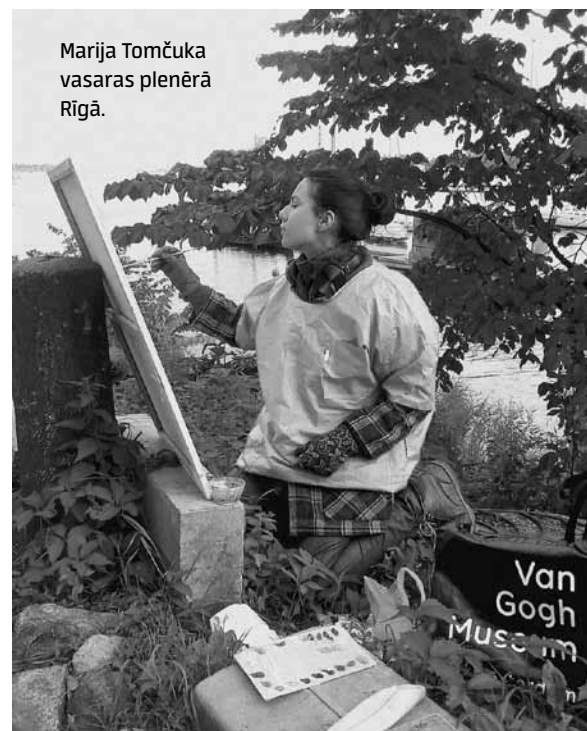
„Esmu jau izdomājusi tēmu diplomdarbam metāla dizaina katedrā. Līdz šim esmu darbus veidojusi dažādās tēmās, taču katram māksliniekam pienāk brīdis, kad rodas jautājums: „Kāpēc un ko es mākslā gribu darīt, ko gribu sasniegt?” Man šis jautājums ir ļoti svarīgs – pēdējos mēnešos bija grūti kaut ko radīt ar konkrētu pamatojumu, dziļāku ideju. Par to sāku aizdomāties un izlēmu par labu darbam, kas būtu saistīts ar mūsu tautu kultūras mantojumu cauri gadiem. Gribu pētīt to arī tālāk.” Diplomdarbs būs rotu kolekcija – ne tik daudz kā dizaina elements, bet vairāk kā mākslas darbs ar ideju.

Pirmais darbs tēlniecībā – diplomdarbs Kuldīgas mākslas skolā.

Diplomdarbs J.Rozentāla mākslas skolā – cilvēka siluets futurisma stilā metināšanas tehnikā.

Marija Tomčuka vasaras plenērā Rīgā.

Marijas veidotās rotas.

Viena no Marijas pēdējām gleznām.

Amanda Gustovska, Marijas Tomčukas arhīva foto

Kā smalka itāļu glezna, kurai nedrīkst pieskarties

Sarkanie dakstiņi, jumītis no rumbas paviljona jumta, raksti no hercoga Jēkaba laika, senā Kuldīgas tilta un pilsētas ēku durvīm – šie un citi simboli saplūst kopā krāšņā izdevumā *Kuldīga. Raksti*, kas nesen nonācis grāmatnīcu plauktos.

FAKTI, KAS VĒL NAV PUBLICĒTI

Šajā darbā Artis Gustovskis, Agris Dzenis, Daina Tāfelberga, Andris Grīnvalds un Antra Grīnberga apkopojusi aizraujošus stāstus par Kuldīgu no senatnes līdz mūsdienām. Daudzi te iekļautie fakti iepriekš nevienā citā izdevumā par Kuldīgu nav publicēti un ir kā pārsteidzošs atklājums.

Deviņās nodaļās autori secīgi izklāstījuši notikumus, izcēluši kolorītas personas un atklājuši nozīmīgus pilsētas simbolus, ik pa laikam piestājot kādā citā vēstures pieturā, lai uz mirkli tajā uzkavētos un gremdētos spilgtākajos stāstos. Grāmatā var iepazīt pilsētu dažādos periodos no kuršu laikiem līdz Latvijas neatkarības atgūšanai un mūsdienu laikiem. Tā nav tikai unikāls dokumentāls un kultūrvēsturisks izdevums par Kuldīgas savdabīgo vēsturi, tai ir arī augstvērtīga mākslinieciska vērtība.

SAREŽĢĪTS, GREZNS VĀKS

Redaktors un producents A.Gustovskis par šo izdevumu ievadā raksta: „Kā skaista un smalka itāļu glezna, kurai nedrīkst pieskarties. Šī ir grāmata, kas visu laiku atgādina, ka grāmata ir gudrāka nekā tu, jo tā prasa laiku un iedziļināšanos. Aiz katra notikuma un fotogrāfijas slēpjas kāds noslēpums, un aiz tā vēl kāds. Grāmata ir kā kodu sistēma uz Kuldīgas seno rakstu atklāšanas durvīm. Lai durvis atvērtu, jāizlasa vairāk, un tikai tad var atvērt nākamās.” Ievadvārdus A.Gustovskis esot veidojis no intervijām ar pārējiem autoriem.

„Jelgavas tipogrāfijā teica, ka šis bijis viens no sarežģītākajiem iespiedumiem, kādi jebkad bijuši. Vāks vien jau ir iespaidīgs. Tipogrāfijā puse laika pagāja, kamēr uztaisīja vākus,” viņš stāsta un piebilst, ka tie ir sarežģīti un grezni. Radīti no ļoti smalka auduma sietspiedes tehnikā, bet dekorī veidoti reljefā. Vizualo noformējumu un koncepciju veidojusi māksliniece, dizainere Rūta Jumīte. Viņa radījusi ilustrācijas, kurās atainoti Kuldīgas raksti un simboli. Arī nosaukums bijis R.Jumītes piedāvājums, un pārējiem tas iepaticies.

DZEJA, KAS IEVED VĒSTURĒ

Interesanti, ka katra nodaļa iesā-

Viens no grāmatas *Kuldīga. Raksti* autoriem, vēsturnieks Agris Dzenis un idejas autors, izdevējs Artis Gustovskis.

kas ar dzejoli, kas noskaņo lasītāju nākamajai vēstures lappusei. Tos sacerējušas četras jaunās dzejnieces: Krista Anna Belševica, Paula Lūcija Lejiņa, Elīna Vendija Rībena, Kristiāna Šuksta. Par ideju A.Gustovskis stāsta: „Kā zupa nav iedomājama bez sāls, tā laba grāmata – bez labas dzejas. Te ir desmit vislabākie Kuldīgas mākslinieki un viņu gleznas, sākot ar Jēkabu Bīni un beidzot ar Valdi Līcīti. Un tad nu vajadzēja arī dzeju. Tā kā es ar literatūru esmu maz saistīts, bet man bija laba sadarbība ar četrām talantīgām Rīgas dzejniecēm, vienā sarunā stāstīju par grāmatu un to, ka varbūt vajag arī dzeju. Un viņas atbildēja: „Kāpēc ne? Mierīgi!” Un es teicu: „Nu, bet tā tomēr par Kuldīgu.” Tad viņas solīja visu izpētīt un ar neatkarīgu skatu katrai nodaļai uzrakstīt dzejoli. Esmu vienkārši mēms no sajūsmas par rezultātu. Tie dzejoli tik trāpīgi!”

VENTAS ĒRGLIS, HŪTĪTIS UN CITI

A.Gustovskis uzsver, ka līdz šim pietrūcis grāmatas, kurā būtu apkopoti tādi simboli, lietas, cilvēki un notikumi, ko varētu nodēvēt par Kuldīgas kultūrvēstures kanonu: „Visas iepriekšējās par līdzīgām tēmām izdotas sen. Man bija iespēja piedalīties arī šo grāmatu veidošanā. Tā kā tās visas izbeigušās, dzima ideja, ka vajag kaut ko jaunu.”

Viens no mērķiem bijis apkopot faktus, kuru citās Kuldīgas grāmatās nav. Te var vairāk uzzināt par pirmo motorlidmašīnu *Ventas ērglis*, kas radīta 1936. gadā, par leģendāro kafejnīcu *Zilā bumba*, par *Vulkāna* automašīnām, kas darbinātas ar malku, par neparastajiem, populārajiem Kuldīgas pilsoņiem Hūtīti un Cukurlokiņu, kā arī citām personībām un notikumiem.

Svarīgi bijis interesantos faktus fiksēt, lai tie neaizmirstas. A.Gustovskis aizrāvusi gandrīz katra tēma, bet vismīlākais atklājums esot *Ventas ērglis*: „Es kādreiz lidmodelistu pulciņā būvēju planierus un visādas mazās lidmašīnas. Mani ļoti interesē senā aviācija. Tas bija liels pārsteigums, ka Kuldīgas pirmā un vienīgā motorlidmašīna 1936. gadā bijusi *Ventas ērglis*, kas ir KOD tipa lidmašīna. KOD nozīmē *Kara ostas darbnīca*. Šī bija viena no populārākajām lidmašīnām Latvijas aviācijā, būvēta speciāli Kuldīgai. Kuldīdznieki sametuši naudiņu un nopirkuši lidmašīnu, kas tā paša gada rudenī uzvarējusi pirmajā lidojumā apkārt Latvijai. Tas nav bijis kaut kāds krūmu planierītis. Bet planierus būvēja arī kuldīdznieki, piemēram, tūka fabrikā un *Vulkānā*.”

JĀTURPINA PĒTĪT

Vēsturnieks A.Dzenis, viens no līdzautoriem, atzīst: „Lokālās grāmatas ceļ vietējiem pašapziņu

un arī pārnovadniekus iepazīstina ar aktualitātēm un kultūrvēsturiskām vērtībām.” Viņš iedvesis pagātnes elpu un ļauj ielūkoties senos notikumos. A.Dzenis norāda, ka Kuldīgas vēstures pētīšana noteikti jāturpina, un cer uz turpmāku sadarbību: „Virziens būtu 19. gadsimta un 20. gadsimta sākuma izpēte. Tas ir laiks, kad radās apbūve un visa Kuldīgas kultūrvidē. Hercogs Jēkabs, protams, ir zīmols, bet, kad nākas runāt par konkrētām vietām, kas te saistītas ar viņa darbību, dabā grūti tās parādīt. 18. gadsimta beigās, 20. gadsimta sākums – no tā laika redzamas daudzas ēkas. Arhitektoniski Kuldīga ir izpētīta diezgan pamatīgi, bet diezgan maz ziņu ir par ēku apsaimniekotājiem, īpašniekiem, iedzīvotājiem. Būtu vērts stāstus papildināt – kas stāv aiz katras ēkas vecpilsētā. Kuldīga man ir ļoti tuva, un tuvi ir arī kuldīdznieki. Iepriekšējos projektos esam satuvinājušies.”

APKOPOJA DAUDZI

Viena no autorēm, *Kurzemnieka* žurnāliste Daina Tāfelberga, atklāj, ka informāciju apkopojusi daudz lielāka komanda, kas paveikusi melno darbu, pētot katru jomu. Grāmatas veidotāji pēc sava prāta un saprašanas atlasījuši vajadzīgo un ielikuši literārā formā: „Es neuzskatu sevi par autori. Tas vispirms ir kopdarbs, un man bijusi tā laime, prieks un tagad jau arī gandarījums pavisam nejauši

tur nokļūt. Nemaz nepamanīju, cik daudz interesanta uzzināju, jo viss notika diezgan ātri, tāpēc par cietuma ainiņām es varbūt nevarēju tā jūsmot. Bija interesanti, un kopīgais rezultāts ir ieguvums.”

NENĀCA VIEGLI

A.Gustovskis atklāj, ka process nav bijis viegls: „Mēs domājam – sācies kovids, tagad visi atbrīvosies un visus būs ļoti viegli dabūt, bet nekā nebija! Nevarēja dabūt ne autorus, ne korektorus. Smags darbs tas bija – meklēt. Beigu beigās atradām. Paldies Agrim, kuru uzskatu par visu laiku vislabāko vēsturnieku, vismaz attiecībā uz Kuldīgas avotiem, jo viņš tiešām meklē ļoti senos rakstos un zinātniskos pētījumos. Viņš ar saviem pētījumiem nokļāja grāmatas vēsturisko pusi. Daina atsauca, ka varētu paņemt visu par baznīcām un citām tēmām, un tā katrs autors. Apkopojām 55–60 tēmas, kuras varētu klasificēt kā Kuldīgas kultūrvēstures kanonu.”

D.Tāfelberga stāsta: „Mani aizrāva pati ideja. Kaut gan bija daudz cita, ko darīt, es uzreiz piekritu. Tad kādu laiku bija kļums, un es likos mierā. Pēkšņi sāka e-pastā nākt materiāli un uzdevumi ar termiņiem. Tas atkal radīja pacēlumu. Nākamo kritumu radīja rakstu zīmju skaits – īsti nesapratu, kā 4500 zīmēs var uzrakstīt par vienu baznīcu. Nu ne jau par Katrīnas baznīcu, kurai pat mācītāju saraksts neiekļaujas šajā zīmju skaitā, kur nu vēl kādi notikumi! Kad sapratu, ko īsti rakstīt, tad jau aizgāja.” Viņa daudz uzzinājusi par pareizticīgo baznīcu, kurai esot interesanta vēsture, piemēram, blakus atradies skolotāju seminārs, un semināristi bijuši gandrīz vai pareizticīgie, jo pops katru rītu noturējis lūgšanas. D.Tāfelberga uzskata, ka stāsts par to, kā tapusi šī baznīca, ir interesants, bet tas nav popularizēts, salīdzinot ar katoļu vai luterāņu baznīcām.

Ikvienam lasītājam viņa novēl: „Lai, lasot par Kuldīgu, jaunas atklāsmes rodas arī pašiem!”

Kristīnes Āboliņas
teksts un foto

„Tā enerģija jālaiž laukā!”

Kad pandēmijas dēļ nevar rīkot plašus kultūras pasākumus, suiti nevis sēž, rokas klēpī salikuši, bet gan pēta mantojumu, raksta un izdod grāmatas. Apmēram divu gadu laikā iznākušas piecas, kas ļauj labāk iepazīt, izprast, aptvert šo īpašo kultūrtelpu.

PIE MAĢAJIEM SUITIEM

Kur gan vislabāk runāt par grāmatām, ja ne bibliotēkā! Un tā mēs tiekamies Jūrkalnes bibliotēkā, tā teikt, esam pie maģajiem suitiem. Ēkas otrajā stāvā atrodas vairākas stellas, jo te cilvēki nāk ne tikai lasīt grāmatas, bet arī radoši darboties. Stellēm pārņemts pāri suitu raibais dekļis, un, malkojot bibliotēkas vadītājas Līgitas Kalniņas pasniegto kafiju, sākas mūsu saruna. Tajā piedalās etniskās kultūras centra *Suiti* vadītāja Dace Martinova, bez kuras spējām rakstīt projektus grāmatu izdošana nevarētu notikt, klāt ir arī suitu stāstu rakstītājas Ilga Leimane un Marija Janvāre, protams, vēl L. Kalniņa, kura ne tikai vada bibliotēku, bet arī darbojas etniskās kultūras centrā *Suiti*.

Nevar nepamanīt, ka suitu mantojums Jūrkalnes bibliotēkā ir īpaši godā celts. Plaukti, kuros rindojas grāmatas par to, ir labi pamanāmi un piesaista ienācēja uzmanību. Par šo literatūru interesējoties arī tie, kuri pārceļas uz Jūrkalni no citām vietām.

„Ienācēji mēdz prasīt: „Iedodiet man grāmatu par suitiem! Gribo uzzināt par viņiem vairāk.” Pirmā, ko paņem, parasti ir *Suitu novadpētniecība*. Šī darba mērķauditorija bija skolēni. Taču tā ir viegli uztverama, saprotama katram, kurš ar tēmu saskaras pirmo reizi,” stāsta bibliotēkas vadītāja.

Pavisam esot jau ap 20 izdevumu, ko var ierindot suitu kultūrai atvēlētajos plauktos. Jaunākā ir pagājušajā gadā sērijā *Suitu novada mantojums* izdotā grāmata *Suit stāst* un 2020. gadā iznākušās: *Suitu burdons*, *Vietvārdi*, *Savējie sapratīs*. Sarunā noskaidrojas, ka tūlīt no tipogrāfijas tiks atsūtīts jaunākais veikums – *Suit villdrāns* (nu tas jau iznācis – red.).

KĀ KARSTS KATLS

Kā tas nākas, ka suiti ir tik aktīvi? Atbilde ir ansambļa *Suitu sievas* vadītājai I. Leimanei: „Ja citos novados gribo kaut ko uzzināt, tad informācija burtiski jāvelk laukā kā ar knīpstangām. Vairākas reizes jāpārjaut: „Vai tiešām jums te nekā nav? Ko jūs tur darāt?” Mēs nākam un stāstām – ņemiet tikai pretī! Nevienam nav skubināms, neviens nav ar varu vilkts. Tā enerģija iekšā ir tāda, ka jālaiž ārā. Un tas nav periodiski – tas ir visu laiku. Te vienkārši ir tāds apvidus. Enerģija nāk, un ir cilvēki, kas to laiž gaisā. Bet tā enerģija visu laiku iekšā ir milzīga. Kā vāroš katls! Kad vāku paceļ, tvaiks aiziet!”

Visas grāmatas balstās vietējo cilvēku veikumā. „Kad sapro-

Līgita Kalniņa: „Latvijas spēks balstās tajās dažās kopienās, kuras izceļ savu identitāti.”

Ilga Leimane: „Jebkurā vietā ir kaut kas ļoti labs. Nepalaidiet to vējā, kamēr nav par vēlu, tveriet to! Ņemiet paraugu no mums un ejiet tālāk!”

Jūrkalnes bibliotēka atrodas vēsturiski interesantā ēkā – 1887. gadā celtajā skolā. Sarunā piedalījās Marija Janvāre, Ilga Leimane, Līgita Kalniņa un Dace Martinova.

tam, ka kādam ir savākts vērtīgs materiāls, meklējam iespējas to izdot vai ieskaņot mūzikas disku,” stāsta D. Martinova. *Suitu burdons* un *Vietvārdi* ir etnomuzikoloģes Daces Nastevičas izloloti. Savukārt *Suit stāst* radītājas ir I. Leimane, M. Janvāre un Lidija Jansone, bet krājumā *Savējie sapratīs* izdots jūrkalnieka Jāņa Priedoliņa (1941–2014) atstātais mantojums – humorpilni stāstiņi, kas agrāk publicēti Jūrkalnes pagasta avīzē *Maģie suiti*. „Šķirstot vietējo avīzīti, sapratu, ka tie nav vienkārši stāstiņi – tajos ir dziļa doma,” atceras L. Kalniņa. „Tā ir kā vēstures liecība ne tikai mūsu pagasta, bet arī valstiskā mērogā. Viņš līdzīgi kā Šveiks ir pasmejies par valstsvīriem.” J. Priedoliņš savus stāstus avīzē publicējis vietējā izloksnē, parakstoties kā Jaņuks.

Savukārt par izdevumu *Suit stāst* I. Leimane skaidro: „Tā ir ikdiena. Parasta cilvēku ikdiena. Un to var uztvert dažādi. Var ar izmisumu, cik mums grūti, un redzēt tikai sliktu. Var arī dzīvi uztvert bez kādām emocijām – esmu paēdusi, apģērbusies, man ir jumts virs galvas. Bet tad tāds velniņš iekšā dīda: „Nē, nu, pagaidi – dzīve ir jauka!” Un tad var mēģināt uz tām būšanām, nebūšanām skatīties caur to prizmu. Caur pozitīvo.” Viņa saka paldies kovida krīzei, kas ļāvusi darboties ar stāstiem: „Man bija laiks pastrādāt. Domas nevirzās uz visām pusēm, bet gan iet vienā virzienā. Man tapa 99 stāsti, grāmata ievietoti 65.”

Jāpiebilst, ka I. Leimane ir ilggadēja etnogrāfisko ansambļu *Suitu sievas*, *Maģie suiti* un folkloras kopas *Suitu vīri* vadītāja. Viņas stāstos atspoguļojas arī tādi atgādājumi, kurus piedzīvojušas *Suitu sievas*.

NODER ARĪ PUSTEIKUMIŅŠ

Savukārt M. Janvāres stāsti izkristalizējušies, ilgus gadus kopā ar Jūrkalnes skolēniem pētot pagasta dzīvi: „Mēs ar bērniem iesaistījāmies konkursā *Vēsture ap mums*. Vairāk nekā desmit gadus pētījām tikai pagātni.” Taču, strādājot gan par Jūrkalnes pamatskolas direktori, gan skolotāju, nav bijis daudz laika apkopot uzklaušo, toties tagad – esot pensijā – tam var pievērsties pamatīgāk.

„Strādājot ar bērniem un piedaloties vēstures konkursos, mums ir izstrādāts gandrīz 100 darbu par Jūrkalni. Tagad noderēja katrs teikumiņš, ko es varēju kaut kur atrast. Paldies Dievam, ka man vēl bija tā iespēja dzirdēt stāstus par mūsu pirmo īsto skolotāju Odeiko. Es vēl cilvēkus satiku, fotogrāfijas dabūju. Un noder pusteikumiņš, noskaņa, ar kādu

Etnogrāfiskās kultūras centrs *Suiti* no tipogrāfijas saņēmis jaunāko izdevumu sērijā *Suitu novada mantojums* – pētījumu par villdrānām, proti, villainēm un plecu lakatiem.

cilvēki par viņu runāja. Tāpēc es arī rakstīju un turpinu tagad, proti, ar domu: varbūt kādam pēc 100 gadiem tas noderēs tā, kā noderēja man,” stāsta M. Janvāre.

Matilde Marta Odeiko no 1914. līdz 1924. gadam strādāja par Jūrkalnes pamatskolas pārzini, izpildot arī pagasta darbvedes, pastmeistares, revizores, baznīcas ērģelnieces un diriģentes pienākumus. Vecākās paaudzes atmiņā viņa palikusi kā skolotājas ideāls.

Grāmatas *Suit stāst* un *Savējie sapratīs* var ne tikai lasīt, bet arī klausīties. Stāsti ierunāti suitu izloksnē. Audioierakstam var piekļūt, noskenējot grāmatās publicētos QR kodus vai internetā meklējot vietni Suiti.lv/Publikācijas/Audio_materiāli.

VILLDRĀNS UN CIMDI

Jaunākais izdevums sērijā *Suitu novada mantojums* – *Suit villdrāns* – ir pamatīgs pētījums, kurā piedalījusies vesela komanda, un partneru vidū ir arī muzeji.

„2020. gadā sākām pētījumu par diviem tekstiliju veidiem – cimdiem un villdrānām, pie kurām pieder gan vil-

laines, gan plecu lakati,” stāsta D. Martinova. „*Suit villdrāns* atspoguļo 171 drānu, kopumā esam izzinājuši gandrīz 300. Šis pētījums ir pirmreizējs un unikāls. Vienam kultūrvēsturiskam novadam Latvijā tāda apkopojuma nav bijis, un tas vēl izdots grāmatā. Šis ir arī kā metodiskais materiāls audējiem. Tajā ir fotogrāfijas, kā villaine jeb villdrāna izskatās, un blakus – tehniskais risinājums, lai jebkurš, kas prot aust un lasīt tehnisko rakstu, varētu to uzaust.” Tehniskos risinājumus un zīmējumus radījuši audēji Inga Vīksna un Māris Maniņš, kurš ir izdevuma tehniskais redaktors. Arī pētījums par suitu cimdiem esot teju pabeigts, un D. Martinova cer līdz gada beigām to redzēt grāmatas veidolā.

JĀCEĻ GAISMĀ

Un tomēr kas dod spēku paveikt tik daudz? Kas suitos ir tāds, kā nav citiem?

„Man šķiet, ka tajos suitos, kuri strādā ar kultūras mantojumu, ir lepnums un milzīgs gribasspēks,” atzīst D. Martinova. M. Janvāre uzskata: „Pamats ir katoļticība, kas mūs atšķir. Pie mums saudzis kopā baznīcas garīgums ar tautisko mantojumu. Tautas kultūru nevar nošķirt no garīgās, jo tie ir gadsimti. Un viena otru neizslēdz. Tur varbūt arī slēpjas mūsu spēks.”

I. Leimane uzsver: „Esam daļa no latviešu tautas. Tā nav tikai mūsu bagātība. Tā ir mūsu mīļās zemītes Latvijas bagātība. Un mēs gribam mudināt – dariet! Jebkurā vietā ir kaut kas ļoti labs. Nepalaidiet vējā, kamēr nav par vēlu, tveriet to! Ņemiet paraugu no mums un ejiet tālāk! Būsim priecīgi un mācīsimies no tiem, kuri aizies mums garām.” Bet L. Kalniņa saka: „Katram novadam ir sava identitāte, tikai tā jāceļ gaismā. Un tieši tā padara Latviju krāsainu, interesantu citu acīs. Latvijas spēks balstās tajās dažās kopienās, kuras izceļ savu identitāti.”

Sarunā nevarēja piedalīties *Suit stāst* trešā autore – etnogrāfiskā ansambļa *Gudenieku suiti* vadītāja L. Jansone, tāpēc sazināties vēlāk. Viņa uzsver, ka katras dzimtas vēsture veido tautas un valsts vēsturi: „Bērniem vajadzīga saikne ar pagātni, un to tikai mana paaudze var nodot bērniem un mazbērniem, jo tai ir saistība ar iepriekšējo paaudzi, kura savukārt mums nodevusi senču zināšanas.” Stāstus, kas nāk no senčiem, viņa izjūt kā neizsīkstošu enerģijas avotu, kas padara mūs stiprus šodien.

Pūkaina un silta sirds

„Tā kā drīz būs Valentīndiena, taisīsim paklājiņu sirds formā. Bet var darināt citu sev tīkamu: taisnstūri, kvadrātu, apli. Bumbulišus var taisīt vienā vai vairākās krāsās, tie var būt dažāda izmēra, arī dzijas struktūra var būt atšķirīga.”

Kā pagatavot pušķišu paklājiņu vai dekoru, stāsta un rāda Rumbas pagasta kultūras organizatore Baiba Rozevska.

Sagatavo dzijas pušķišus. Baiba rāda, kā tos uztaisīt ļoti ātri.

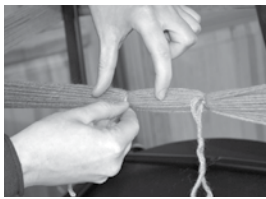
DARBA GAITA

1. No sieta izgriež tādu formu, kādu katrs grib.

2. Krēslu ar augšup vērstām kājām uzliek uz galda. Pie vienas piesien dzijas galu. Tin ap kājām, kamēr iztīts gandrīz viss kamoliņš.

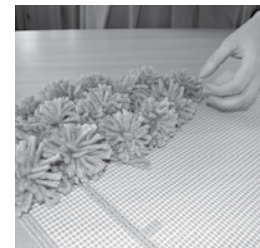
3. Ik pēc 5 cm apsien diegu. Tas būs pušķiša centrs.

4. Pa vidu starp sējumiem pārgriež.

5. Pušķus piestiprina pie sieta. Vieglāk darbu paveikt ar tamboradatu.

6. Jāliek diezgan cieši, lai tie bagātīgi noklāj sietu un darinājums iznāk pūkains. Attālums starp pušķiem – 1 cm.

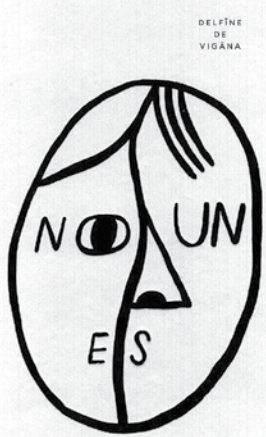
Lailas Liepiņas teksts un foto

VAJADZĪGIE MATERIĀLI:

stikla šķiedras siets, dzija, šķēres, tamboradatu.

DARI PATS!

MANS KULTŪRAS NOTIKUMS

Ar dziļām un atkailinošām burtu rindām

Marta Pujāte, V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas vēstures skolotāja, Kuldīgas bibliotēkas literāro diskusiju kluba *Plaukts* vadītāja

Grāmata, kas noteikti ierindojas manā 2021. gada topā, ir franču rakstnieces Delfīnes de Vigānas *No un es*. Tai ir ne tikai vizuāli ārkārtīgi pievilcīga *āriņa*, bet arī ļoti aizkustinoša un pasaules priekšstatu sašūpojoša *iekšīņa*.

Kā jau rakstīts uz vāka, „romāns ir kompakts, spoži uzrakstīts vēstījums par to, ko patiesībā nozīmē mājas un ko – būt bez pajumtes”. Galvenā varone ir 13 gadus veca meitene Lū, kas ir ārkārtīgi apdāvināta un sirsnīgi meklē atbildes uz teju neatbildamiem jautājumiem. Lū ir ideāliste – viņa vēlas salabot pasauli. Un sastopas ar realitātes skarbumu, kura dēļ pasaule maina viņu pašu.

Man visvairāk patika tas, cik grāmata ir citējama, un ne jau tikai ar skaistām burtu rindām, bet ļoti dziļām, patiesām, atkailinošām – tādām, kas mūsu priekšā noliek spoguļi un saka: „Paskaties! Tā mēs dzīvojam.” Lūk, viens no citātiem: „Mēs spējam sūtīt kosmosā virsskaņas lidmašīnas un raķetes, identificēt noziedznieku pēc viena mata vai sīkas ādas plēksnītes, radīt tomātus, ko var

glabāt ledusskapī trīs nedēļas, un tiem nav ne vainas, un mikroskopiskā mikroshēmā ietilpināt miljardi informācijas vienību. Mēs spējam ļaut cilvēkiem nomirt uz ielas.”

Bez tam grāmata vedina aizdomāties ne tikai par fizisko, bet arī emocionālo bezpajumtniecību, par to sajūtu, ka mājas ir, bet tu tajās jūties viens un pamests, un nosalis. Jo, redzot fizisku kaiti vai problēmu, cilvēks vairāk vai mazāk ir uz vietas spējīgs izdarīt secinājumus, atrast cēloņsakarības un piedāvāt risinājumus, taču emocionālās kaites nav saskatāmas un nereti, kad izpaustas skaļi, tiek noniecinātas kā neīstas.

Šo darbu es no sirds vēlos ieteikt jauniešiem, jo tā noteikti ir pieaugšanas grāmata un risina ļoti daudz pusaudžiem aktuālu jautājumu un situāciju. Domāju, ka viņi spēs identificēties ar Lū pasaules redzējumu un ideālismu *jūra līdz ceļiem*. Bet tā pilnīgi noteikti ir vērtīga lasāmviela ikvienam – veciem, jauniem, cilvēkiem ar bērniem un bez bērniem. Jo tā ir par mums pašiem, par empātiju un tās meklējumiem ļoti steidzīgā un bieži vien nežēlīgā pasaulē. Pārdomas raisoša un izpratni veicinoša literatūra. Un bez šaubām – literārs valodas baudījums.

PĀRDOMAS

Mikroskopiskā deva

jeb cik daudz vietas aizņem kultūras ziņas

Ieva Rupenheite, īpaši Radošajai Kuldīgai

Kad profesors Preobraženskis filmā *Suņa sirds* Jevgeņija Jevstignejeva atveidojumā pie galda savam asistentam aizrāda, ka lasīt padomju laikrakstus pirms pusdienām ir kaitīgi kuņģim, asistents izbijies aizrāda, ka ir taču tikai padomju avīzes, un saņem atbildi: „Tad, lūk, balodīt, – nelasiet nekādas!”

Revolucionārās preses tradīcijas laika gaitā pārvietojas arī uz iekarotajām (*atbrīvotajām*) valstīm un, izplatot nomācošos tautas sasniegumu skaitļus vai nelaimīgajās mūsu dienās kovida rādītājus, turpina bendēt cilvēcisko vēlmi pēc pozitīvā. Diemžēl sabiedrības informētāju viedokļi par to, ko vēlas lasīt vai redzēt informējamā puse, arī tikpat tradicionāli atšķiras.

Informatīvo laikrakstu vai ziņu raidījumu tradīcija kultūrai atvēlēt aptuveni vienu trīsdesmito niecību no ziņu daudzuma – tam gan ir zvērīgas tradīcijas. Piemēram, ielūkojoties laikraksta *Padomju Kuldīga* 1952. gada janvāra un februāra numuros divās lapaspusēs, kultūra atrodama katra trešā numura pēdējā lapaspusē un ir bikli iestumta starp sporta pulciņu sasniegumiem, vienotru feļetonu un *Aizrādījumiem* (tā kādreiz dēvēti sludinājumi).

Un, lūk, ko varam uzzināt: „Uz partijas pirmorganizācijas ierosinājumu fabrikā (*Vulkans*) noorganizējies rokdarbu pulciņš, kurā pieteikušās jau apmēram 50 dalībnieces. Par pulciņa vadītāju izvirzīta fabrikas aktīvākā strādniece G.Zoss.”

Tālāk seko detalizēts izklāsts, cik sekcijās pulciņš darbosies, un saistošs ierosinājums, ko jau pirmajā nodarbībā (8. janv.) izteikušas dalībnieces, – lai nodarbību laikā notiktu daiļliteratūras lasījumi. Bet, pārļapojojot Latvijas Nacionālās bibliotēkas digitalizācijas projektā ieskenētās *Padomju Kuldīgas* tā paša gada trīs ziemas mēnešu laikrakstus, var atrast vēl divas ziņas, kas attiecas uz kultūras dzīvi: viena – par Jelgavas teātra viesizrādēm (Turgeņeva komēdiju *Mēnesis uz laukiem*), otra – par Annas Saksas jauno romānu *Dzirksteles naktī*, kurā rakstniece atmasko sociāldemokrātus – „šos kapitālistu rokaspuišus un strādniecības nodevējus”; romānā ir 262 lpp., un tas maksā 9,85 rubļus.

Vēlme politizēt jebko, sākot ar viesizrādes, grāmatas vai kinofilmas aprakstu un beidzot ar bezgalīgiem strādnieku un kolchoznieku šķiras sapulču aprakstiem, varbūt mūsdienās ir lēnītēm iznīkusi, transformējoties citās savādībās, bet tas, ka arī 2022. gada februārī ikdienas ziņu klāstā kultūrai pārsvarā atrodas vieta tikai izdevumu beigās – pie jokiem un horoskopiem, tomēr ir šovinisms.

Tālab kultūras ļaužu vēlme sadumpoties un veidot savus, tikai kultūrai veltītus raidījumus vai izdevumus (*Lai dzīvo Radošā Kuldīga!*) ir saprotama tieksme, ko arī vajag izbaudīt vismaz tam mazajam procentam, kas rikšiem skrien uz īslaicīgi atvērtajiem/ilglaicīgi aizvērtajiem muzejiem, galerijām, joprojām pērk grāmatas un vakaros lasa. Un ne tikai skaļā balsī savā rokdarbu pulciņā.

APSKATS

Pāreja un retrospekcija

Katriona Luīze Rožlapa, mākslas zinātniece

Teju divu gadu ilgā kultūras dzīves iztraucēšana, mīļoties ar brīžiem, kad groži atlaisti, gan likusi, gan palīdzējusi kultūrvietām rast izstāžu rīkošanai inovatīvu pieeju. Retrospekcijas jūtami tiecas pēc vēstures jaunatklāšanas, kā arī pēc laikmetīgo mākslinieku pēdējo gadu veikuma atainojuma – atgūstoties no klusuma perioda. Kad vieni tiecas pēc mākslas pilnasinības, citi raugās uz pāreju izstāžu modernizāciju.

DEKORATĪVĀS MĀKSLAS UN DIZAINA MUZEJS

Stikla mākslinieces Andas Munkeviņas darbi ietver formas un materiāla manifestāciju. Kā viena no vadošajām šajā nozarē Latvijā A. Munkeviņa, kurai ir ilggadēja pieredze stikla apstrādē un materiāla jaunatklājumos, kārtējo reizi pārsteidz *Pārmiju* apmeklētājus. Līdz 3. aprīlim personālizstādē reprezentē gan šim notikumam veidotas kompozīcijas, gan pēdējos gados radītus hrestomātiskākus mākslas darbus. *Pārmijas* ir ne tikai autore darbības atainojums, bet arī konceptuāli piestrāvots vēstījums, kas ienes vadmotīvu par pārejas brīdi. Izstādē pārsteidz ar stikla kā mākslas medija neizmērojamajām izteiksmes formām, ar kļūdu aicinājumu apstāties, palūkoties apkārt, sevi.

MĀKSLAS MUZEJS RĪGAS BIRŽA

Līdz 3. aprīlim Lielajā zālē izvesta izstāde *Georgs Vilhelms Timms (1820–1895) – mākslinieks, izdevējs, ceļotājs*. Šī ir grandioza retrospekcija, kas veltīta vācbaltiešu mākslinieka plašajam radošajam mantojumam. Hronoloģiski veidotā ekspozīcija gleznās, grafikā un lietišķās mākslas objektos ataino laikmetu un vēstures kontekstu. Tas ir periods, kad multikulturālisms un multimākslinieciskā spēja bija tipiskas iekārtām jaunajam censonim. Rīgā dzimušais G.V. Timms studējis Sanktpēterburgas Mākslas akadēmijā, un Krievijas impērijas klasiskās mākslas pārstāvju ietekme spilgti atainojas mākslas darbos. Tālākais naraīvs aizved pie iespaidiem par ceļojumiem, kas bija neatņemama jauna mākslinieka dzīves sastāvdaļa 19. gadsimtā, un vācbaltieša karjeras izaicinājumiem iespiedgrafikā un keramikā. Izstādē sniedz plašu un dziļu ieskatu G.V. Timma dzīvē, daiļradē un laikmetā.

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

Šī nešaubīgi ir moderna iestāde, vienlaikus mājvieta augstvērtīgām un informatīvi bagātīgām izstādēm. Patlaban mezonīna stāvā ir izstāde *2025/Birkertam 100: Okupācijas muzeja piebūve – lielā modernista pēdējais īstenotais projekts*. Tā veltīta arhitektam Gunāram Birkertam, kuram tuvojas 100. dzimšanas diena, un ir aplūkojama līdz 15. aprīlim. Jubilejas gaidas ieskandinātas ar pievēršanos pagaidām pēdējam pēc arhitekta ieceres radītajam objektam.

Taču līdztekus LNB mājaslapā izveidota sadaļa *Virtuālās izstādes*. Tā ir iespēja epidemioloģiski droši gūt kultūras baudījumu un papildināt zināšanas. Šie ir projekti, kas iepriekš izlikti bibliotēkā, taču ieguvuši izziņošanu un attālinātu formātu kā virtuālas izstādes.

Mamma komponē, meita iedzied

Kuldīgas pirmsskolas izglītības iestādes *Bitīte* mūzikas skolotājas Lailas Ābolas kārtējo krājumu *Mazais laika skaitītājs* papildinājis disks, kurā mammas sakomponētās dziesmas ģitāras pavadījumā iedziedājusi viņas meita Ieva Ābola.

Bitītes mūzikas skolotāja Laila Ābola un viņas meita Ieva atzīst, ka sadarbība, dziesmu grāmatai izdodot arī ierakstu diskā, radusies nejausi.

JO VISI NOTIS NEPAZĪST

L. Ābola dziesmas bērniem raksta jau sen. Agrāk izmantoti gan pašas, gan vairāku citu autoru teksti, bet pirms trim gadiem izveidojusies radoša sadarbība ar dzejnieci Leontīni Apšenieci no Rēzeknes. Kopā radīti krājumi *Dziesmiņas par valodiņu*, *Dziedošais alfabēts* un *Krāsu simfonija*, kā arī *Gadalaiku rotaļas*. Kad pagājušajā gadā tapa *Mazais laika skaitītājs*, iesaistījies Ieva. „Piedāvājot mammas grāmatiņas draugiem, dzirdēju atsauksmes, ka labi būtu, ja klāt nāktu disks,” viņa stāsta. „Ne jau visi tik labi pazīst notis. Tad arī iedomājos, ka es varētu tās dziesmiņas iedziedāt. Protams, mamma bija ļoti priecīga, kad to piedāvāju. Arī izdevniecība *Raka* idejai piekrita.”

IZPILDĪJUMĀ NEIEJAUCĀS

Šāda muzikāla sadarbība Ievai ar mammu ir pirmoreiz, ja neskaita nelielus pasākumus, kad viņa uzstājās, mācīdamās un dzīvodama Kuldīgā. Pēc mammas ieteikuma Kuldīgas mūzikas skolā Ieva apguvusi klavierspēli, vēlāk pašmācībā – ģitāru. Pēc vidusskolas viņa Latvijas Kultūras koledžā studējusi teātra režiju un menedžmentu, bet nu gadus sešus dzīvo Liepājā un strādā biedrībā *Jauniešu virzība*. Tā ir kristīga organizācija, kas sadarbojas ar draudzēm visā Latvijā, palīdzot veidot jauniešu kopienas. Ieva bija iestājusies arī Liepājas mūzikas vidusskolas džeza programmā, bet mācības nepabeidza, jo nevarēja savienot ar darbu. Ierakstīt disku nav bijis sarežģīti, jo bērnu dziesmiņas ir viegli izdziedamas, arī ģitāras akordi nav specifiski. Mamma izpildījumā neesot iejaukusies, meitai pilnībā uzticoties. Ieva atzīst: „Tā bija motivācija atgriezties pie mūzikas, jo tiešajā darbā saskares ar to tikpat kā nav. Varbūt ar mammu atkal radīsies kaut kas kopīgs.”

KALENDĀRS

KULDĪGĀ

- **Kultūras centrā.** 14.II 18.00–22.00 pastaiga *Mīlestība pa pēdām* no kultūras centra, šķērsojot Alekšupītes tiltiņus, līdz tiesas dīķim vai arī otrādi. 4.III 19.00 režisora Kārļa Anītena monoizrāde *Liftā un ratiņos*. 11.III 19.00 cikla *Orķestru parāde. Pavasara sesija* pirmajā koncertā *Čačija dzied Sinatru* – Ventspils bigbends, horvātu dziedātājs Daniels Čačija.
- **Muzejā** līdz 6.III rokdarbu kopas *Čaupe* 10. jubilejas izstāde *Valdziņu pa valdziņam*, līdz 3.III Kārļa Grūbes gleznu izstāde *Atgriešanās Kuldīgā*.
- **Mākslas namā** 16.II 16.00 ceļotāja, kādreizējā kuldīdzniece Liene Beiere – saruna par tēmu *Ko domā tropu meitene jeb Cilvēks valsts veidotā*. Līdz 20.II izstāde *Pilot LMA X Art Vilnius'21*, kas pērn mākslas gadatirgū Lietuvā saņēmusi skatītāju simpātiju balvu. Šomēnes 3. stāvā izstāde *EEZ un Norvēģijas granti Latvijā*. 25.II – 27.III fonda *Nāc līdzās!* izstāde, kurā pazīstami fotogrāfi Kuldīgas novadā jauniešus ar invaliditāti iemūžinājuši senlaicīgos tērpos.
- **Bibliotēkā** literatūras izstādes: līdz 15.II *Tik dažādā mīlestība*, līdz 28.II *Dziju spēle tavās rokās*, 16.–28.II *Pa zaļo grāmatu taku pretī pavasarim*.

SKRUNDĀ

- **Kultūras namā** 12.II 18.00 Valentīndienai veltīts grupas *Diapazons* koncerts *Ar mīlestību*. 25.II 19.00 koncertā *Sakritība* aktieris Andris Bulis (dzejas lasījumi) un mūziķis Matīss Pavītols.

VIENMĒR KAS JAUNS

Jaunajā krājumā, ko var saukt gan par dziedamgrāmatu, gan klausāmgrāmatu, ir 33 pirmsskolas un arī sākumskolas vecuma bērniem piemērotas dziesmas, kas palīdz apgūt laika skaitīšanu. Pirmā nodaļa veltīta skaitļiem, otrā – nedēļas dienām, trešā – mēnešiem.

Vēl pirms sadarbības ar L. Apšenieci mūzikas skolotājai iznākušas trīs grāmatiņas, tātad kopumā jau septiņas, bet astotā (arī kopā ar dzejnieci) nodota izdevniecībai. L. Ābola stāsta: „Reizēm melodija kādam dzejolītim uzrodas, tiklīdz piesēžos pie klavierēm. Citreiz kādu brīdi jāpadomā. Man prieks sastrādāties ar dzejnieci – mēs viena otru papildinām. Tik daudz jau uzrakstīts, ka dažkārt aizdomājos, vai tikai kaut kas līdzīgs jau nav bijis. Paškirstu atpakaļ – nē, nav.”

ARĪ DELVERIEM PATĪK

Taujāta par ierakstu diska formā, L. Ābola atzīst, ka tie no aprites nav izgājuši un joprojām top dažādu žanru mūzikā. Tomēr arī viņa ikdienā diskus izmanto reti: parasti lejupielādē datorā un pēc izvēles sakārto dziesmiņas, ko mācīt. Kādreiz bērnu darziņiem muzikālo materiālu gādājusi valsts. Bet jau ilgu gadu skolotāji tos meklējot paši – nav noteikta rotaļu, dziesmu un deju repertuāra, kas bērniem jāapgūst. Daudzi paši arī uzrakstot, lai vismazākajiem ar mūzikas palīdzību izskaidrotu dabas parādības, mācītu burtus un ciparus. Bērniem tas lielākoties patīk, secina Laila. Gadās – kāds puika nopūšas, izdzirdot, ka būs mūzikas stunda, bet citreiz tāds pats delveris nevar vien beigt lūgt, lai atkārtotu rotaļu, kas ļoti iepatikusies.

Daina Tāfelberga
Lailas Ābolas arhīva foto

LIEPĀJĀ

- **Lielajā dzintarā** 6.II 15.00 koncertsērijā *Personīgi* armēņu duduka meistars Arsens Petrosjans. 11.II 19.00 Liepājas simfoniskā orķestra un solista Daniila Bulajeva (vijole) koncerts 18.II 19.00 vijolnieka Gidona Krēmera orķestra *Kremerata Baltica* 25. jubileja. Īpašais viesis – jaunais poļu pianists Adams Košmeja. 19.II 16.00 un 20.00 krievu klasiskā baleta izrādē trīs labākie P. Čaikovska darbi: *Riekstkodis*, *Gulbju ezers* un *Apburtā princese*. 22.II un 1.III 19.00 Liepājas teātra izrāde *Nākamgad tai pašā laikā*. 27.II koncertuzvedums *Kaupēn, mans mīļais*. 1.III 18.00 muzikālo sarunu klubā – romantiskā simfonija. 4.–10.III Liepājas Starptautiskais zvaigžņu festivāls: 4.III 19.00 atklāšana: Iveta Apkalna (ērģeles), Dita Krenberga (flauta), Reinis Zariņš (klavieres), Liepājas simfoniskais orķestris, 5.III 18.00 Baiba Skride un LNSO, 6.III 18.00 pianista Aleksandra Meļņikova solovakars, 10.III 19.00 *Albion Quartet*, 12.III 18.00 noslēgums (Liepājas simfoniskais orķestris). 6.III 13.00, 23.III 19.00 izrāde *1 000 000 labu lietu*. 8.III 19.00 ģitārists Mārcis Auziņš koncertā *Lielā plūsma*. 9. un 22.III 19.00 izrāde *Cietsirdīgās spēles*. 11.III 19.00, 12. un 13.III 15.00 izrāde *Vilki*. 13.III un 20.III 15.00, 7. un 8.IV 19.00 izrāde *Tas arī viss*. 22.III 18.00 muzikālo sarunu klubā krievu mūzikas citādība. 26.III 18.00 čigānu mūzikas vēstneses Monikas Lakatošas un apvienības *Gipsy Voices* koncerts. 27.III 18.00 izrāde *Kur pazuda saimnieks*. 3.IV 15.00 levas Paršas un Andreja Osokina jaunā albuma atklāšana. 9.IV 19.00 *Prime Orchestra* simfoniskais šovs *Pasaules hiti*.

VENTSPILĪ

Teātra namā Jūras vārti

- 12.II 17.00 J. Lūsēna, K. Vērdiņa mūzikas *Zvaigznes bērns*. 21.II 19.00 izrāde *Karš vēl nav sācies* (Iomās: Guna Zariņa, Gitis Ivanauskis, Aleksandrs Maļikovs). 23.II 19.00 apvienības *Panna* iestudējums *Garāža*. 26.II 19.00 Rūdolfa Kugrēna stāvizrāde *Tagad*. 12.IV 19.00 *Prime Orchestra* simfoniskais šovs *Pasaules hiti*.

